

ကျမ်းဂြုဇု - ဦးထွန်းညို

အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံကျမ်း

မူကွဲ-၂

ကိုရွှေသိမ်းမင်း စိစစ်ခင်းကျင်းသည်။

တန်ဖိုး
၃၀၀၀ ကျပ်

အုပ်ရေ
၅၀၀ အုပ်

ပထမအကြိမ်
၂၀၁၈ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း
မင်းဟန်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးသိမ်းမင်း (၀၄၂၉၁)
ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်
၃၃၄၊ ၈ လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်စုစုလှိုင် (၀၁၂၃၄)
စုပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၄-အေ၊ ၅၆ လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

စာအုပ်ချုပ်
မင်းဇော်

အလောင်းမင်းတရား

အရေးတော်ပုံကျမ်း

တွင်းသင်းတိုက်ဝန် မတာစည်သူ ဦးထွန်းညို

ကိုရွှေသိမ်းမင်း စိစစ်ခင်းကျင်းသည်။

မာတိကာ

- အလောင်းမင်းတရား ဆွေတော်စဉ် ၉
- အလောင်းမင်းတရား ကြိုတင်စီမံခြင်း ၁၀
- မွန်တို့ မူဆိုးဘိုသို့ သစ္စာတိုက် လာကြခြင်း ၁၁
- မွန်တို့ ချီတက်လာပြန်ခြင်း ၁၄
- မြင်းလျင်တပ် ဖွဲ့ခြင်း ၁၅
- မွန်တပ်နှင့် တိုက်ကြခြင်း ၁၇
- မွန်တို့ ချီတက်လာပြန်ခြင်း ၁၉
- လက်ျာပျံချီထံ စာစေခြင်း ၂၀
- ခင်ဦးရွာကို တိုက်ခိုက်ခြင်း ၂၁
- ရွှေတောင်စား ထွက်ပြေးခြင်း ၂၃
- ခင်ဦးစား စီးချင်းတိုက်ခြင်း ၂၄
- ရွာသစ်နှင့် ညောင်လှမွန်တပ်ကို တိုက်ဖျက်ခြင်း ၂၆
- အလောင်းဘုရားနှင့် ခင်ဦးစားငချစ်ညို စစ်ပြိုင်ခြင်း ၂၇
- ခင်ဦးတပ် ပြိုပျက်ခြင်း ၂၉
- သူရဲကောင်းတို့ကို ဘွဲ့ချီးမြှင့်ခြင်း ၃၀
- ကျွန်းတောကြီးတပ်ကို တိုက်ခြင်း ၃၅
- သစ်ခေါက်တပ်ကို တိုက်ခြင်း ၃၆
- မယုံစားရသူတို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်း ၃၇

- မြို့တော် တည်ခြင်း	၃၈
- ကွေ့တို့ကို တိုက်နှိမ်ခြင်း	၃၉
- မွန်တပ်များကို စု၍တိုက်ခြင်း	၄၁
- အင်းဝမြို့ကို သိမ်းပိုက်ခြင်း	၄၃
- အထက်ရှမ်း, ကချင်တို့ကို နှိမ်နင်းခြင်း	၄၃
- ရာဇာဓိရာဇ် ခိုဝင်လာခြင်း	၄၅
- မွန်တပ်များ ချီတက်လာခြင်း	၄၆
- ငချစ်ညို အသတ်ခံရခြင်း	၄၇
- မွန်တို့ အင်းဝကို ဝိုင်းရံခြင်း	၄၈
- ရေတပ်ချင်း တိုက်ကြခြင်း	၅၀
- မွန်တပ်များ စုန်ပြေးခြင်း	၅၃
- ရွှေချက်သိုစေတီ ထီးတော်တင်ခြင်း	၅၄
- အင်းဝဘုရင်နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်များကို စီရင်ခြင်း	၅၅
- မွန်လက်အောက်ရှိ ဗမာများ တော်လှန်ခြင်း	၅၆
- မွန်တို့က ပြည်မြို့ကို ဝန်းရံခြင်း	၅၇
- ပြည်မြို့တွင် တိုက်ခိုက်ကြခြင်း	၅၉
- မင်းတရားကြီး ပြည်သို့ ချီလာခြင်း	၆၀
- ပြည်မြို့ကို သိမ်းပိုက်ခြင်း	၆၁
- 'မြန်အောင်မြို့'ဟု သမိုက်ခြင်း	၆၃
- သန်လျင်ကင်းမြို့ကို အောင်မြင်ခြင်း	၆၄
- 'ရန်ကင်းစံရာ'ဟု သမိုက်ခြင်း	၆၄
- ဒဂုံမြို့သို့ ရောက်ခြင်း	၆၅
- 'ရန်ကုန်'ဟု သမိုက်ခြင်း	၆၅

- တာမွေ၌ မွန်တပ်ကို တိုက်ခိုက်ခြင်း ၆၆
- ဘောင်နင်းမလစ်တပ်ကို တိုက်ခြင်း ၆၇
- သန်လျင်တပ်ကို တိုက်ခြင်း ၆၉
- နေပြည်တော်သို့ မင်းတရားကြီး ပြန်ခြင်း ၇၃
- ဟံသာဝတီကို မွန်တို့ ဝိုင်းပြန်ခြင်း ၇၄
- အလောင်းမင်းတရား စုန်တော်မူပြန်ခြင်း ၇၇
- သန်လျင်ကို တိုက်ခြင်း ၇၈
- ပဲကူးတွင် ပန်းတုံးမှတ်တိုင် စိုက်စေခြင်း ၇၉
- ဒေါပုံတပ်ကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခြင်း ၈၀
- သန်လျင်ကို တိုက်ခြင်း ၈၃
- မဟာသေနာပတိ ကျဆုံးခြင်း ၈၅
- သန်လျင်ကို အောင်မြင်ခြင်း ၈၆
- ဒေါစွယ်ယစက် ဝင်စားခြင်း ၈၈
- ကမ္ဘာပိတပ်ကြီးကို တိုက်ခြင်း ၈၉
- ပရိယာယ်ဖြင့် တိုက်ခြင်း ၉၂
- ညောင်ပင်တပ်ကို တိုက်ခြင်း ၉၃
- ဆရာတော်တို့ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း ၉၄
- ဟံသာဝတီကို ဝိုင်းရံခြင်း ၉၆
- ဇေတုဝတီမြို့ တည်ခြင်း ၁၀၀
- တလပန်း ထွက်ပြေးခြင်း ၁၀၂
- မွန်တို့က သမီးကညာဆက်သရန် သဝဏ်စေခြင်း ၁၀၂
- သမီးကညာဆက် အခမ်းအနားအစီအရင် ၁၀၅
- မွန်မင်းသမီးကို ဆောင်ယူလာခြင်း ၁၀၇

- လက်ဆောင်တော်များ ဆက်လာခြင်း ၁၀၈
- ဗညားတလ ပုန်ကန်ခြင်း ၁၀၉
- လက်ဆောင်ပဏ္ဍာများ ဆက်သခြင်း ၁၁၁
- ဗညားတလတို့ မြို့တွင်းမှ ခံနေခြင်း ၁၁၂
- အမြောက် သွန်းလုပ်ခြင်း ၁၁၃
- ဟံသာဝတီ ပျက်စီးရခြင်း ၁၁၄
- နန်းသိမ်းအခမ်းအနားနှင့် အမည်အရည်ပေးခြင်း ၁၁၅
- 'နန်းကျဘုရင်' မခေါ်စေနှင့် ၁၁၆
- နေပြည်တော်သို့ ပြန်တော်မူခြင်း ၁၁၇
- မဏိပူရကသည်းမင်းတို့ ခိုဝင်လာခြင်း ၁၁၈
- စေတီတော် တည်ခြင်း ၁၁၉
- ကသည်းပြည်သို့ ချီတော်မူခြင်း ၁၂၀
- ကသည်းစော်ဘွားသို့ ရာဇာသံ ပို့ခြင်း ၁၂၂
- ကသည်းမြို့နန်းကို သိမ်းခြင်း ၁၂၃
- နေပြည်တော်သို့ ပြန်ခြင်း ၁၂၆
- ယိုးဒယားသို့ ချီတက်ခြင်း ၁၂၇
- ယိုးဒယားတပ်များကို တိုက်ခိုက်ခြင်း ၁၂၉
- နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ခြင်း ၁၃၀
- အလောင်းမင်းတရား နတ်ရွာစံတော်မူခြင်း ၁၃၂
- မိဖုရားနှင့် သားတော်, သမီးတော်များ ၁၃၃
- ကောင်းမှုကော်များ ၁၃၅
- * အကွရာစဉ်အညွန့် ၁၃၇

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ရတနာပူရ အင်းဝမင်းတို့၏အစဉ်ကို ဆိုပြီး၍ ယခုအခါ အလောင်းမင်းတရား၏ အရေးတော်ပုံအတ္ထုပ္ပတ္တိကို အကျဉ်းမျှ ရေးပေအံ့။

သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃ ခု တန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်^၁ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။ ဟံသာဝတီမွန်တို့ နှောင့်ယှက်၍ အင်းဝပြည်ကြီး ပျက်စီးလျှင်၊ သုနာပရန္တတိုင်း မှုဆိုးဘိုရွာကို ‘ရတနာသိမ်’ သမုတ်၍ အလောင်းမင်းတရား တည်ထောင်တော်မူ၏။

အလောင်းမင်းတရား ဆွေတော်စဉ်

အလောင်းမင်းတရား အကြောင်းတော်ကား

ပုဂံပြည်ကြီးရှင် သခင်ပျူစောထီးမှသည် ၄၇ ယောက်သောမင်းတို့ နောက် ဖောင်စကြာရှင် နရပတိစည်သူ၏သမီး ကျောင်းတော်သည်နှင့် နရသိမ်မင်း၏သားတော် အနန္တသူရိယ စုံဖက်ရာတွင်ဖွားမြင်သည့် သား-^၁သိဒ္ဓိကာ၊ သား-^၂ဘဲကြီးရတနာ၊ သား-^၃ဘဲငယ်ရတနာ၊ သား-^၄လမ္ဘူရန္တသူ၊ သား-^၅ပေါက်-မြိုင် မင်းပုလဲ၊ သား-^၆မြေနံ မင်းဒိဃာ၊ သား-^၇မိုးညှင်းမင်းတရား၊ ညီ-^၈ဝပါနော်ရထာ၊ သား-^၉မြောက်ဘက်နော်ရထာ၊ သား-^{၁၀}သင်္ခယာ၊ သား-^{၁၁}မင်းနေဝန်း၊ သား-^{၁၂}မင်းရဲထွေး၊ သား-^{၁၃}မင်းကြီးရွှေ၊ သား-^{၁၄}တုရင်ကျော်သူ^၂ခံ မင်းဘိုးခင်၊ သား-^{၁၅}မင်းစစ်နိုင်၊ သား-^{၁၆}သီရိမဟာဓမ္မရာဇာ။ သား-အလောင်းတော်မင်းတရား။

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု၊ မတ်လ ၁၁ ရက်
၂။ ‘လံဘူရန္တသူ’ ကို ပြင်ထည့်။

ဤကား နရပတိစည်သူမင်းတရား၏သမီး ကျောင်းတော်သည်မှသည် သီရိမဟာဓမ္မရာဇာတိုင် ၁၆ ဆက်သော ဆွေတော်အစဉ် အကျဉ်းအမြွက်မျှ သာတည်း။

အလောင်းမင်းတရား ကြိုတင်စီမံခြင်း

အလောင်းမင်းတရားကား သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆ ခု တော်သလင်းလ^၁ တွင် ဖွားတော်မူ၏။ ငလျင် ပြင်းစွာလှုပ်၍ ဘုရားပုထိုး ပြို၏။ မြေကြီး အစိတ်စိတ် ကွဲ၍ ရေထွက်၏။

အရွယ်တော်သို့ ရောက်သည်ကာလ လက်ရုံးတော်ရောင် တောက်သော ကြောင့် ‘မူဆိုးဘိုရွာက မင်းလောင်း ပေါ်လတ်မည်။’ ကျော်စောသံကို စေဉ့် ကိုင်^၂ တပ်က တောင်ငူရာဇာကြားလျှင် စေဉ့်ကိုင်တပ်သို့ ခေါ်၍၊

“ရှင်ဘုရင်စော် နံသည်။” - ဆိုသည်။ မှန်သည်လော။” ဟု မေးသည်ကို “မလိုသူတို့ ကုန်းချောစကားမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။” ဟု အစစ်အကြောခံ၍ ပြန်လည်ခဲ့လျှင်၊

တောင်ငူရာဇာလည်း “နိမိတ်တဘောင်လည်း ပေါ်ရှိသည်။ ရဲရင့်တည် ကြည်ခြင်းလည်း ရှိသည်။ ပြောရည်ဆိုရည် နှုတ်ထွက်ရည်လည်း ရှိသည်။ ကိန်းချေခန်းချေပြုမှ သင့်မည်။” ဟု အကြံရှိ၍ ရွှေတန်ဆာဘုရားရှင်မြောက် တွင် ကိန်းချေတဲနန်း ဆောက်လာရ၏။

ထိုအကြောင်းများကို မြင်တော်မူလျှင် ‘အင်းဝမြို့မှာလည်း မွန်တို့က ကြည်းကြောင်း၊ ရေကြောင်း အထပ်ထပ်ရံသည်။ အားကြီးလှသည်။’ - ကြားတော် မူ၍၊ “အရေးကို မမြင်နိုင်။ အင်းဝမြို့ပျက်သော် ငါတို့နေနိုင်အောင် နေရ မည်။” အကြံတော်ရှိ၍ ထန်းလုံးတပ် စိုက်ပြီးလျှင်၊ ရွာနီးရွာစပ် အရပ်သား

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၁၄ ခု၊ ဩဂုတ်လ။ ဦးမောင်မောင်တင်၏ ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်တော်ကြီး ပတွဲ၌ ‘၁၀၇၆ ခု၊ တော်သလင်းလပြည့် ကြာသပတေးနေ့’ ဟု ဖော်ပြသည်။

၂။ စေဉ့်ကိုင် = စဉ့်ကိုင်။ အချို့က ‘ေ’ ကို ‘င’ ပြု၍ ‘ငစဉ့်ကိုင်’ ဟုအရေးအမှတ်ရှိခဲ့။

mg y o e . c o m

တို့ကို တပ်တွင်းသို့သွင်း၍ မျိုးစေ့ရိက္ခာ လုံလောက်အောင် ကြံဆောင်တော်
မူနှင်၏။ လက်နက်ကိရိယာ၊ ဗိုလ်ပါ၊ ဆင်၊ မြင်း ဆည်းပူးတော်မူ၏။ စိုင်းနှင့်^၁၊
ဒိုင်းရေး၊ လွှားရေး၊ လေးပစ်၊ လှံထိုး သင်ကြရ၏။ တပ်တော်ပတ်လည်
ဆည်၊ ကန်၊ ရေတွင်း အကြွင်းမရှိ ဖျက်ဆီးရ၏။

မွန်တို့ မူဆိုးဘိုသို့ သစ္စာတိုက် လာကြခြင်း

ပဲကူးမင်းညီ ဥပရာဇာလည်း မင်းဧကရာဇ်နှင့်တကွ အင်းဝမြို့ကိုရလျှင်

“အရပ်ရပ်သားတို့ သစ္စာခံသောက်၍ ရှိလေပြီသည်။ မူဆိုးဘိုရွာသာ
ထန်းလုံးတပ်ကို ယုံ၍ သစ္စာမခံ ကျန်ရှိလေသေးသည်ကို ငါတို့က သင့်ရာလူ
စေ၍ သစ္စာတိုက်စေ။ သစ္စာတိုက် မခံ သောင်းကျန်းခိုင်မာနေသည်ကာလမှ
အနိုင် သိမ်းယူရမည်။ ငါးစို့တစ်ခွင် မြောက်ဘက်တပြင်သားတို့လည်း ငါတို့
လူချည်း ဖြစ်လေပြီသည်။ ခင်ဦးစား မင်းကြီးကျော်စွာ၊ သား လက်ျာပျံချို
တို့လည်း မူဆိုးဘိုနှင့်အနီးအစပ် တပ်ခိုင်တပ်လုံနှင့် ရှိလေပြီသည်။ အပန်း
တကြီးလုပ်ကြံရမည် မဟုတ်။ လက်ခုပ်တီးကာသာ ယူရမည့်အရေး ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ အဲကံကောင်းတပ်၊ ဇိပ်ဗြတပ်၊ ပိုက်သီဟတပ်၊ အဲနရဲတပ်နှင့် တပ်ပေါင်း
၁၅ တပ်-စစ်သည်သူရဲ ၄၅,၀၀၀ ကို တလပန်း အုပ်ချုပ်၍၊ မူဆိုးဘိုမှ စ၍
ရန်ဆူးရန်ငြောင့် ရန်ငုတ်တို့ကို သုတ်သင်ရမည်။

“ငါတို့ဟံသာဝတီမှာလည်း ရေး၊ ထားဝယ်၊ မြိတ်၊ တနင်္သာရီသားတို့
မကျိုးမနွံလေသေး။ ယိုးဒယားမင်းကို ချီပင့်၍ လာချေသော်၊ ဗိုလ်မှူးတပ်မှူး
အပေါင်း သူရဲကောင်း ဟူသမျှလည်း အညာသို့ချည်း ပါသည်ဖြစ်၍ အရေး
လစ်ဟင်းချေမည်။ သမက်တော် စောဗြ၊ ဗညားဒလ၊ ဒေါစွယ်ယစက်၊
ဒေါတော်စို၊ ဥပါကောင်းနှင့် ငါတို့ တပ်ပေါင်း ၃၀ သားတို့မှာ စုန်သွားနှင့်
တော့မည်။” ဆို၍ အင်းဝဘုရင်ကို ဆောင်ယူ စုန်သွားလေ၏။

၁။ ‘မြင်းစီးဆင်စီးအလှေအကျင့်’ဟု ယူဆရသည်။ ‘စိုင်းနှင့်’၊ ‘စိုင်းနှင့်’-ဟု ပုံနှိပ်မှုကွဲ
လည်း ရှိ။-စိစစ်ခင်းကျင်းသူ

စစ်သူကြီးတလပန်းလည်း ‘မူဆိုးဘိုမှ သစ္စာတိုက်ချေ။’ စေလိုက်၍ လူ ၃၀ ကျော်သားတို့ ရောက်လာ၏။

ကွေ့ဂုဏ္ဏအိန်ကလည်း ‘ထိုနေ့၌ပင်လျှင် သစ္စာတိုက်မည်။’ ဟု လူ ၂၀ ရောက်လာ၏။

အလောင်းမင်းတရားလည်း ရောက်လာသည့်သံတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးစားသောက်စေ၍ အသင့်အတင့် တဲကနားနှင့် နေစေပြီးလျှင်၊ သားတော်၊ ညီတော်၊ ဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ “ယခု သစ္စာတိုက်မည့် မင်း ၂ ဦး ရောက်လာရာမှာ ဘယ်သူ့သစ္စာကို ခံရလျှင် သင့်မည်။” တိုင်ပင်တော်မူသော်၊

“ခေါင်းတစ်လုံးကို ရေအိုး ၂ လုံး မရွက်သာသကဲ့သို့ တစ်ဦးဦးသစ္စာကိုသာ ခံသင့်သည်။ ၂ ဦးသစ္စာကို မခံသင့်။ အကြောင်းမှာ မွန်ပြည်ကား ဝေးလည်း ဝေးသည်။ ရောက်သော်လည်း ကွေ့နှင့်ပေါင်းယှက်၍ တိုက်မည်။ အင်းဝပျက်တွင် ကျွန်တော်တို့စည်သာမင်းကြီးလည်း ကွေ့ထဲသို့ရောက်၍ ဂုဏ္ဏအိန်အထံ ရှိလေသေးသည်။ ကွေ့တို့သစ္စာကို ခံသော် သင့်မည်။”

ဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူးတို့ တညီတညွတ်လျှောက်ကြသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ “ကိုယ်တို့ လျှောက်သည့်အရေးလည်း အရေးသင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၂ ဦးလုံးသစ္စာကို မခံရအောင် ပြောဆိုမည်။”

မိန့်တော်မူ၍၊ မိုးသောက်လျှင် သံ ၂ ဦးတို့ကို အစုံအညီနေစေ၍၊

“ယခု ဟံသာဝတီမင်းသစ္စာကိုသာ ခံချေသော် ကွေ့မင်းက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဒေါသခံလိမ့်မည်။ ကွေ့မင်းသစ္စာကိုသာ ခံချေသော် ဟံသာဝတီမင်းက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဒေါသခံလိမ့်မည်။ ‘သစ် ၂ ဖက်ကြား ဝါးကျပ်သည်။’ ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရမည်ဖြစ်၍၊ ၂ ဦးသောသစ္စာကိုပင် မခံသာချေသေး။ ဘုန်း၊ လက်ရုံး တောက်ပ၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှိမ်နင်းနိုင်သည့်ကာလမှ သစ္စာခံပါရစေ။ ယခု ၂ ဦးသောသစ္စာကို ခံသောက်ချေသော် ‘သဘော မဟုတ်။ လိမ်လည်မှုနှင့် ပြုသည်သာ။’ ဟု မင်းသံတော်တို့ မယုံပေရာ။”

မိန့်တော်မူလျှင်၊ မင်းသံ ၂ ဦးတို့လည်း ‘သဘောသကန် ဟုတ်လှပေသည်။’ ဟု နှလုံးရှိကြ၍ ပြန်ကြလေ၏။

ကွေ့ကစေသော သံတို့ကိုကား နောင်တော်စည်သာမင်းကြီး ကွေ့ထဲမှာ ရှိလေသေး၍ ပေးဖွယ်ကမ်းဖွယ်နှင့် ကျောက်မြောင်းဆိပ်ရောက် ပို့တော်မူလိုက်၏။

သံတို့ရောက်၍ အကြောင်းမျိုးကို ဂုဏ္ဏအိန်ကြားလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နောင်တော်စည်သာမင်းကြီးကို ပေးဖွယ်ကမ်းဖွယ်နှင့် ပို့လိုက်၍ ရွှေစက်တော်အောက် ရောက်လာရ၏။

မွန်သံတို့မူကား ဟန်လင်းမြို့တောင် တောအရပ်က ဆီးကြို၍တိုက်လေသည်ကို၊ ထွက်ပြေးလေသောသူတို့ ရောက်၍ တလပန်း ကြားလျှင်၊ သေနတ်အများနှင့် လူ ၃၀၀၀ ခန့်၍၊ ‘ငါတို့သစ္စာကို သောက်လျှင် သောက်စေ။ မသောက်လျှင် အနိုင် တိုက်လေစေ။’ ထပ်ပြန်၍ လာကြောင်းကို အလောင်းဘုရားကြားတော်မူလျှင်၊ မြို့ရှေ့ချောင်းနား ကျောင်းတွင်းက သေနတ်မီးပေါက်နှင့် လူ ၅၀၀ ပုန်းကွယ်နေစေ၍၊ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ မြင်း ၁၀၀ စီ၊ တပ်တွင်းကလည်း တုတ်တံကျင်ကိုင် လူ ၅၀၀ စီရင်ခင်းကျင်းထားပြီးလျှင်၊ အုန်းတစင် မြင်းခေါင်း ဒေဝသီဟတုရင်နှင့် လူ ၁၀ သားကို ခရီးဦး ကြိုဆိုဟန်ပြု၍၊ တဲကနားသို့ အရောက်ဆောင်ခဲ့၍ လာသည်တွင် လက်ဝဲ၊လက်ယာ မြင်းသည်တို့ကို မြင်လျှင်၊ ဒေဝသီဟတုရင်ကို မွန်တို့ လှံနှင့်ထိုး၍ ဆုံးချေ၏။

ယင်းသို့စဉ်တွင် ကျောင်းထဲ၌ထားသည့် သေနတ်သား ၅၀၀ တို့လည်း ကျောင်းကထွက်၍ သေနတ်မီးပေါက် ဖြော်ဖြော်ပစ်ကြ၏။ မြင်းသည် ၂၀၀ သားတို့လည်း ၂ ဖက်ညှပ်၍ ထိုးခုတ်ကြ၏။ တုတ်တံကျင်စွဲသူတို့လည်း တပ်က ထွက်၍ ပဲပုတ်၏သို့ ရိုက်နှက်ကုန်၏။ မွန် ၃၀၀၀ လုံး ထွက်ပြေးရာ မရလေ။ ၅ ယောက်မျှသာ လွတ်လေ၏။

မွန်တို့ ချီတက်လာပြန်ခြင်း

စစ်သူကြီးပြုသူ တလပန်းလည်း “အင်းဝမြို့မျှ ငါတို့လက် မခံနိုင်ကုန်။ မူဆိုးဘိုရွာငယ်မျှ ထန်းလုံးတပ်နှင့် ခံသည်။ ခံနိုင်မည်လော။” ဟု အဲကံကောင်း၊ ဇိပ်မြဲ၊ ပိုက်သီဟ၊ အဲနရဲတို့နှင့် တပ်ပေါင်း ၉ တပ်၊ မြင်း ၂၀၀၀၊ သေနတ် ၅၀၀၀၊ လူ ၃ သောင်း ခန့်၍၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၄ ခု ကဆုန်လဆန်း ၈ ရက် နေ့” စစ်ကိုင်းဘက်သို့ ကူးစေ၍ ချီလာကြောင်းကို ကြားတော်မူသည်နှင့်၊ ထိုနေ့ည၌ အိပ်မက်မြင်တော်မူသည်ကား ‘ခံတွင်းတော်မှ အလှုံနှင့်တကွ အငွေ့ချောင်းချောင်းထွက်၍၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းကင်အပြည့် အခိုးအတိဖုံးလွှမ်း၍၊ ထိုအငွေ့ကို သားတော်တို့နှင့် ထွက်၍ရှုတော်မူစဉ်၊ သားတော်အိမ်ရှေ့မင်း၊ မြေဒူးမင်း၊ ဗဒုံမင်းတို့ ခံတွင်းကလည်း အလှုံနှင့် တကွသော အငွေ့ထွက်သည်များ’ ကို မြင်တော်မူ၍ နိုးတော်မူလျှင်၊

“ပျိုရွယ်စဉ်ကာလကလည်း လက်ရုံးရောင် တောက်ဖူး၏။ ယခုလည်း အဆန်းအကြယ် အံ့ဖွယ်သရဲတို့ကို မြင်ပြန်သည်။ မချွတ်လျှင် ဘုန်းလက်ရုံးရှင် ဖြစ်လတ္တံ့။” ဟု ဖတ်တော်မူ၍၊ ထိုအကြောင်းကို ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ပြန်ကြားတော်မူပြီးသော်၊ ၆ ကျိပ် ၈ ယောက်သော ရဲဖော်သွေးသောက်တို့ကို ရဲအားတက်စေလို၍ ဆုလာဘ်ပေးပြီးလျှင်၊

“မင်းတရားရွှေထီးမှာ ၃ ကျိပ် ၆ ယောက်သော ကျွန်တော်ရင်းတို့ကို မြင်းလျင်တပ်၊ ဖွဲ့သော ဟူသကဲ့သို့ ငါတို့မှာလည်း ဖွဲ့စကောင်းသည်။” ဟု ၆ ကျိပ် ၈ ယောက်သော ရဲဖော်စုသားတို့ကို မြင်းလျင်တပ် ဖွဲ့တော်မူ၏။

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု ဧပြီလ ၉ ရက်။

mggyoe.com

မြင်းလျင်တပ် ဖွဲ့ခြင်း

ဖွဲ့ခြင်းစာစီကား

‘ဇမ္ဗူကျော်သောင်း၊ မြေကြီးစောင်းမျှ၊

အလောင်းမင်းကျွန်၊

ရန်အကြိမ်ကြိမ်၊ တိုက်လှဲနှိမ်သည်၊

စည်းစိမ်-ရန်လွင့်၊ ငပွင့်-ရန်ဆီး၊

ချင်းတီး-ရန်ဟန်၊ ငညွန့်-ရန်ရှောင်၊

ငအောင်-ရန်နွေး၊ ပန်းထွေး-ရန်ဖြိုး

ပန်းညှိုး-ရန်လှည်း၊ ငနည်း-ရန်ထွင်၊

ကျော်ထင်-ရန်ဖြုတ်၊ ငတုတ်-ရန်ချိုး၊

တုတ်ဖြိုး-ရန်နိုင်၊ တော်အိုင်-ရန်ပယ်၊

ငဖွယ်-ရန်ဖြတ်၊ ကျော်မှတ်-ရန်နှင်၊

ငလွင်-ရန်ဝေး၊ ငထွေးရန်လို၊

ထွေးညို-ရှေ့လွန်၊ ငထွန်ရှေ့သွား၊

ခင်းပါး-ရှေ့တည်၊ ရွှေရည်ရှေ့ခေါင်း၊

ငကောင်း-လူကျော်၊ ငသော်-လူတွင်၊

ပေါ်ထင်-လူမော်၊ ပိန်ကျော်-လူလှ၊

သာဝ-ကျော်သည်၊ ဆွေနည်း-ကျော်သွေး၊

အောင်သလေး-ကျော်ဟိုး၊ ငအိုး-ဆွေတော်၊

မှတ်ကျော်-ပေါ်စ၊ ငမြ ပေါ်ဟောင်း၊

ငနှောင်း-ပေါ်ရင်း၊ ညိုမင်း-ပေါ်ထင်၊

ငသွင်-ညွန့်လန်း၊ ငပန်း-ညွန့်ခက်၊

၁။ ‘မြင်းလျင်တပ်ဖွဲ့ခြင်းကို လင်္ကာစာစီထားခြင်း’-ကို ညွှန်းသည်။-စိစစ်ခင်းကျင်းသူ

mgysa.com

ငဖက်-ညွန့်လှ၊ ထွန်းရ-မည်ခေါ်၊
 ထွန်းကျော်-မည်သာ၊ ငရာမည်ခံ၊
 ကျော်စံ-စစ်မှူး၊ သာဦးစစ်တပ်၊
 သာမြတ်-စစ်ငင်၊ သာထင်-စစ်တပ်၊
 ငခက်-စစ်မြူ၊ မြတ်သူ-စစ်ဖြန်း၊
 မြတ်ထွန်း-စစ်ခွာ၊ မြတ်သာ-စစ်ဆော်၊
 ရွှေကျော်-စစ်ကဲ၊ ရွှေခဲ-စစ်နည်၊
 ရွှေရည်-စစ်ရင်၊ ရွှေထင်-စစ်လိုက်၊
 ငပိုက်-ရေးယူ၊ ညိုသူရေးရှာ၊
 ငသာ-ရေးကုံ၊ စိန်ငုံရေးမြင်၊
 စည်ပင်-ရေးရောင်၊ သာထွန်းအောင်-ရဲပေါ်၊
 လွန်းကျော်-ရဲလှ၊ ငရ-အံ့အော်၊
 ငတော်-အံ့အာ၊ စံရာ-အံ့အဲ၊
 စံခဲ-ဖတ်လွတ်၊ စံမှတ်-ဖက်ကျော်၊
 ငတော်-ဖက်ကွာ၊ ဖြိုးသာ-ဖက်လျှိုး၊
 ချစ်မျိုး-ဖက်ရှောင်၊ ငအောင်-လက်ကောင်း၊
 ဆုတောင်း-လက်ရ၊ ထွန်းမြ-လက်လည်၊
 ဤသို့သဖြင့်၊
 ရဲရင့်သံသွင်၊ ကုံတွင်မှုထမ်း၊
 ရဲစွမ်းကျော်လှစ်၊ ခြောက်ကျိပ်ရှစ်တည်း။
 စစ်စစ်တွက်တွက်၊ မြင်းယဉ်တက်သည်။^၁
 ပြိုင်ဖက်လွတ်ကင်း၊ ရဲဘော်သင်း။ ။ ' ဟူသည်တို့တည်း။
 ဤလင်္ကာ၌ 'စည်းစိမ်ရန်လွင့်၊ ငပွင့်ရန်ဆီး၊ စသည်တို့ဖြင့် တစ်သမတ်တည်း

၆ ကျိပ် ၈ ယောက်တို့ကို ၆၈ ပါဒတို့ဖြင့် အပြီးရောက်စေသတည်း။

၁။ 'မြင်းရည်တက်၊ မြင်းယာဉ်တက်'ဟု ဝေါဟာရကွဲများရှိ။

မြင်းလျင်တပ်ဖွဲ့စက ဘွဲ့အမည်ရသည်ကား
 ငပွင့်ကို 'နေမျိုးရွှေတောင်'၊ ငထွန်းကို 'မင်းလှရွှေတောင်'၊ မြတ်ထွန်း
 ကို 'မင်းကျော်ဗညား'၊ ငကောင်းကို 'မင်းကျော်ပျံချီ' အမည်နှင့် သေနတ်ဝန်
 ခန့်တော်မူ၏။

သူတစ်ချို့ကား 'မင်းတရားရွှေထီးမြင်းလျင်တပ်'ကို ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရား
 ဖွဲ့သည်။' ဟု ဆိုသည်။ သူတစ်ချို့လည်း 'တောင်ငူ မဟာဇေယျသူရ ဖွဲ့သည်။' ဟု
 ရာဇဝင်၌ မကျွမ်းမကျင်၍ ဆိုမှားသည်။

မွန်တပ်နှင့် တိုက်ကြခြင်း

မွန်တို့လည်း စစ်ကိုင်းမြို့က အပြင်းချီလာ၍ မူဆိုးဘိုသို့ ၄ ရက်နှင့်
 ရောက်လာ၏။

ထိုသို့ရောက်လာသည့်နေ့-ကျွန်တော်မျိုးတို့ စိတ်ထားစိတ်နေကို စုံစမ်း
 လို၍ စည်းဝေးရာတွင်၊ ခါးတောင်းပင့်နှင့် လူတစ်ယောက်ကို မြင်တော်မူ၍၊
 "ကိုယ်တာအမှုကို ကြိုးစားအားထုတ် ထမ်းနိုင်ပါမည်လော။" ဟု မေးတော်မူ
 သည်ကို "ဘုရားကျွန်တော် အမှုတော်ကို ထမ်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။" လျှောက်
 မိချေရကား ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍၊ သင်္ဘောဓားရှည်နှင့် ကျောက်ကို ဓားပြား
 ချသည်ကို မြင်လျှင်၊ "ခုတ်ဖြတ်၍ ပစ်ချေပြီ။" အထင်ရှိကြသည်နှင့် အသားစား
 သကဲ့သို့ ထင်၍၊ "ယခုပင် ဘုရားကျွန်တော်တို့ ထွက်၍ မွန်တို့ကို ဖမ်းဆီး
 သတ်ညှစ်ပါမည်။" ဟု မိုလ်မှူး၊ တပ်မှူးတို့ လျှောက်ထားကြကုန်၏။ ထိုနေ့မှ
 စ၍ မျက်နှာတော်ကို မော်၍ပင် မကြည့်ဝံ့ကုန်။

မွန်တို့လည်း အရှေ့မျက်နှာကချည်း တစ်စုတည်းစည်းကြပ်လျက် ဝန်းရံ
 ကြကုန်၏။ တပ်ထားတပ်နေ အသင့်အတင့်စီရင်ပြီးလျှင်၊ အရှေ့မျက်နှာက
 ညဉ့်အခါ ကျူးထဲသို့ ဆင်း၍ သေနတ်မီးပေါက် ဖြော်ဖြောလွတ်လျက် တပ်

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

တက်လာသည်ကို တပ်တွင်းက လုံးခုတ်သောကြောင့် မတက်နိုင်လျှင်၊ ဆုတ်ခွာ
၍ နေလေ၏။ ဤကဲ့သို့ ၃ကြိမ်-၄ကြိမ် တက်လာသော်လည်း တပ်စီးတပ်နင်း
တို့ မြဲမြံလုံခြုံသောကြောင့် မရနိုင်။

တိုး၍ မရနိုင်လျှင်၊ ရဲရောင်မြန်မာ လူကောင်း ၅၀၀ ရွေးပြီးလျှင် အရှေ့
တောင်ထောင့်က ပုန်းကွယ်နေစေ၍၊ အရှေ့မျက်နှာကျိုးထဲက နေ့တိုင်းကဲ့သို့
ကြော်ငြာစေ၍၊ ညဉ့် ၂ ချက် တီးကျော်တွင် အရှေ့တောင်ထောင့်က မွန်သူရဲ
၅၀၀ သားတို့သည် တစ်ဟုန်တည်း တပ်သို့ ကပ်လျှင် တပ်စီးတပ်နင်းတို့
ဆင်းပြေးကုန်သဖြင့် မွန် ၅၀ ခန့် တပ်တွင်းသို့ ဝင်မိလေ၏။ ထိုအခါ
မြင်းလျှင်တပ်တွင် ‘ကျော်စံ’ ဆိုသူ ကွပ်၍တိုက်လျှင် မွန်တို့ ထွက်ပြေးလေ၏။
၂၀ ကျော်လည်း သေလေ၏။

သန်လျင်ဝန်လည်း ‘အနောက်တောင်ကတပ်ကို မီးတိုက်မည်။’ ကောက်ရိုး
အပြည့်တင်၍ လှည်းနှင့် ညဉ့်အခါ ကပ်လာသည်ကိုလည်း၊ တပ်စီးသူရဲတို့
တပ်ကို မရောက်ခင် မီးရှူးစည်းနှင့် လှမ်း၍ တို့လျှင်၊ ကောက်ရိုးကို မီးလောင်
၍၊ မီးရောင်တွင်မြင်သော မွန်တို့ကို သေနတ်နှင့်ပစ်၍ အများသေလေ၏။
သန်လျင်ဝန်လည်း ကျည်စေ့သင့်၍ ဆုံးလေ၏။

ထိုသို့ သေဖန်များသဖြင့် တပ်သို့ မချဉ်းဝံ့။ အဝေးကသာ ရံ၍နေကြ
လေ၏။

ကျွန်တော်မျိုးတစ်စုလည်း “ယခုပင်ထွက်၍ တိုက်ပါရစေ။ မွန်တို့လက်
ရည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိရပြီ။ ကျွန်တော်တို့လက်တွင် ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။”
လျှောက်ကြသည်ကို အလောင်းဘုရားလည်း “သင်းတို့ ရိက္ခာမျိုးစေ့ အနည်း
ငယ်ပါသည်။ မျိုးရိက္ခာလည်း ပြတ်စေဦး။ ရေမိုးလည်း ငတ်စေဦး။” မိန့်တော်
မူ၍၊ မွန်တို့ ရောက်သည်နေ့မှသည် ၉ ရက်မြောက်သည့်နေ့-တပ်တွင်း၌
တပ်စီးတပ်နင်းတို့ကို လုံခြုံအောင် ခန့်ထားစီရင်ပြီးလျှင် တပ်အရှေ့မြောက်
ထောင့်ကသည် အရှေ့တောင်ထောင့်တိုင်အောင် စစ်မျက်နှာဖြန့်၍ နေရ၏။

မွန်တို့က စစ်ရေးငင်လာသော်လည်း အပါးသို့ရောက်၍ မွန်လောက်သော် မှု ပစ်ခတ်ရ၏။ အသက်အသံ မပြုရ။ သူက ကြော်ငြာဟစ်ကြွေးသော်လည်း အတူ မမူရ။ ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ ပုဆစ်ကြည်းကာ နေကြရ၏။

အလောင်းဘုရားလည်း နေ့ ၂ ချက်တီးကျော် ၂ မောင်းတွင် အရှေ့ မျက်နှာ မင်္ဂလာတံခါးက ထွက်တော်မူလျှင် ကောင်းကင်က စွန်ရဲတစ်ခုကို သိမ်းငှက်ထိုး၍ ရှေ့တော်၌ကျလာသည့် နိမိတ်ကို မြင်တော်မူ၍၊ “ယနေ့ပင် အင်္ဂါနံဖြစ်သော မွန်တို့ကို သောကြာနံဖြစ်သော ငါအလောင်းဘုရား အောင်မြင် တော့မည်။” ဟု ဖတ်တော်မူ၍ အောင်စည်၊ အောင်မောင်း ခတ်တော်မူလေလျှင်၊ ဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူး၊ သူရဲ၊ သူခက် တစ်ယောက်မကျန် တစ်သွန်တည်းထ၍ လိုက်ကုန်သဖြင့်၊ မွန်အလုံး ကစဲကရဲ အဆီးအတားမရှိ ဖြန်းဖြန်းပြို၍ ပြေးလွှား ကုန်၏။ မြို့စောင့်နတ်ကြီး ၄ပါးလည်း မြင်း ၄ စီးယောင်ဆောင်၍၊ စစ်ကိုင်း တိုင်အောင်လိုက်၍ ခြောက်လှန့်သောကြောင့် စစ်ကိုင်းတွင်မျှ မနေဝံ့။ မြစ်တောင် ဘက်သို့ ကူး၍ ပြေးကြလေ၏။

လက်နက်ထိခိုက်၍ သေသည်ကား ၁၀၀၀ ကျော် ရှိမည်။ လမ်းခရီးတွင် ရေငတ်၍ သေလေသည်လည်း များ၏။ မြင်း ၅၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀ ကျော် ရလိုက်၏။

မွန်တို့ ချီတက်လာပြန်ခြင်း

တလပန်းလည်း “မူဆိုးဘိုကို မရသမျှ ငါတို့ပြည်သို့ မပြန်ပြီ။ ‘ဆီးပင် ကိုခုတ်သော် ဆီးငုတ် မကျန်ရာ။’ ဆိုသကဲ့သို့ ရန်စရန်ကြွင်း မထားရာ။ မူဆိုးဘိုတပ်တွင် ပုခက်တွင်းမျှ မလွတ်ရအောင် အကုန်အစင်သတ်ညစ်ရမည်။” ဟု အဲကံကောင်းကို ဗိုလ်မှူး ခန့်၍၊ သေနတ် ၁ သောင်း၊ မြင်း ၅၀၀၊ ဗိုလ် ၁ သောင်း ၅ ထောင်၊ ကောလင်း-ဝန်းသို့မြောက်ဘက်တစ်ပြင် ငါးစို့တစ်ခွင် ခင်ဦးစား လက်ျာပျံချီတို့နှင့် အားသစ်ပြန်၍၊

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

mgyoe.com

ထိုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၅ ရက်နေ့။ မြို့မြောက် မြောင်ဝန်းအရပ်က တပ်နှင့်နေလာသည်ကို ၄ ရက်ခန့် ဆိုင်းလင့်ရပ်နေစေ၍၊

“ငါကိုယ်တော်ပင် ထွက်၍တိုက်မည်။” မိန့်တော်မူသည်ကို ကျွန်တော် မျိုးတစ်စုက “မွန်တို့လက်ရည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ သိရပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လက်ရည်ကိုလည်း မွန်တို့ သိလေကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ တပ်မှူးချင်းသာ တိုက်ဖက်တန်ပါသည်။” ဟု လျှောက်၍၊

ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်နေ့။ ထွက်၍တိုက်စေလျှင်၊ မွန်တို့လည်း ရွံ့ကြောက်ရင်းရှိသည်တွင် စစ်မျက်နှာပြကာမျှနှင့် ထွက်ပြေးလေ၍ မွန် ၅၀၀ ကျော် သေလေ၏။

“ကတူး၊ ဗမာ၊ ရှမ်းယွန်းတို့ ဓားသွားနီးရာ ပါရလေသည်။ လက် လွန်မိသည်ကိုသာ လွန်စေ။”

အမှာတော်ရှိ၍၊ သိမြင်လျက်နှင့် မသတ်ရ။ မွန်သို့မဝင် တောအုံတောင်ကမ်း ပုန်းလွှဲရှောင်ရှား၍ နေသူတို့ကိုလည်း သွေးငင်ဆောင်ကြဉ်း၍ မျိုးရိက္ခာနှင့် ရပ်စုရပ်ကွက် ချထားတော်မူ၏။

လက်ျာပျံချီထံ စာစေခြင်း

ပဲကူးမင်းလည်း ‘အင်းဝမှာ အစောင့်အနေခန့်သော တလပန်းသည် မြန်မာတို့ကို မွန်ဆံ မဖြတ်ရ။ မြန်မာဆံ ထားစေ၍ မြန်မာကိုသာ စေပါးသုံးစွဲ သည်။’ -ကြားသောကြောင့် ပဲကူးသို့ ခေါ်၍၊ တလပန်းအစား ရွှေခွန်ဝန်ကို အင်းဝမြို့စောင့် ထား၏။

“ခင်ဦးစား ‘လက်ျာပျံချီ’ ဆိုသူနှင့် တိုင်ပင်ပေါင်းယှက်၍ အရပ်ကို သိမ်းရုံးလေ။” ဟု မှာလိုက်၏။

‘လက်ျာပျံချီ’ ခံ ငချစ်ညို ကား ဆင်စီး၊ မြင်းစီး ပြွမ်းတီး၏။ ဓားရေး၊ လွှားရေး ကျွမ်းကျင်၏။ လေးပစ်၊ လှံထိုး အတတ်မျိုး စုံ၏။ အပြီးအစီး

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ဇွန်လ ၄ ရက်
၂။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ဇွန်လ ၈ ရက်

အကွယ်အကာ လုံခြုံ၏။ တစ်ယောက်ချင်းကို မဆိုထားဘိ။ ထောင်ပုံရာပုံကို သော်လည်း မြင်းစီးချင်းနှင့်သာ ဝင်၍ ဖျက်နိုင်၏။ ရဲစွမ်းသတ္တိ ရှိ၏။ စစ်ရိပ် စစ်ခြည် နားလည်၏။

ထိုသို့သောအစွမ်းသတ္တိကို သိတော်မူ၍ စေလိုက်သည်ကား ‘အလောင်းမင်းတရားကြားရောက်သည် ခင်ဦးစားလက်ျာပျံချီ။ ဗမာလူမျိုးဖြစ်လျက် ‘မွန်ကျွန်ခံမည်’ ကြံသည်မှာ မသင့်။ မင်းမာသည် လက်ရုံးရည်လည်း ရှိပေသည်။ သူရဲကောင်းလည်း မှန်ပေသည်။ ငါကဲ့သို့ ဘုန်း၊ ပညာ၊ အာဏာစက်သို့ မစုံမလင်။ ငါသို့ဝင်စားလာသော် စစ်သူကြီးအရာနှင့် သူကောင်းပြုတော်မူမည်။ ငါ့သူရဲကောင်းတို့နှင့် နောင်တွေ့ကြ၍ လက်ခြေလွန်လေသော် ‘သူကောင်း’ဆိုသည်နှင့်မညီ ရှိတော့မည်။’ ဟု စေတော်မူလိုက်၏။

ငချစ်ညိုလည်း ရှေးအထက်ကပင် ခိုက်စရန်စ ရှိကြဖူးသည်နှင့် ‘ငါဝင်စားသော်လည်း အရှင် မထားပေ။’ ဟု မဝင်ဝံ့ရှိ၍၊ ‘‘ဗမာချင်းကို ရှိမခိုးလို။ မွန်ကိုသာ ရှိခိုးတော့မည်။’’ ဟု ဆိုလိုက်၏။

ခင်ဦးရွာကို တိုက်ခိုက်ခြင်း

ငချစ်ညိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် အမျက်တော်ရှိ၍၊ ‘‘ယခုပင် ခင်ဦးရွာကို မီးတိုက်ချေ။ မီးကိုမြင်လျှင် ငါ ချီတော်မူလာမည်။’’ ဟု မြင်း ၅၀၊ သေနတ် ၁၀၀၊ လူ ၃၀၀ နှင့် သေနတ်ဝန်မင်းကျော်ပျံချီကို ဗိုလ်မှူးခန့်၍ ချီသွားရသည်။

ညဉ့် ၃ ချက်တီးချိန်ရောက်၍ တပ်ကိုတက်လျှင်၊ တပ်စီးတို့ သိ၍ ထိုးခုတ်သည်နှင့်၊ တပ်ကို မတက်နိုင်သောကြောင့် တပ်ပြင်တွင်ရှိသော ကျောင်းကို မီးတိုက်၍ ဆုတ်ခဲ့ရချေ၏။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

အလောင်းမင်းတရားလည်း ခင်ဦးက မီးကိုမြင်လျှင် ‘ခင်ဦးကို အလိုတော် ပြည့်ပြီ။’ ထင်မှတ်တော်မူ၍ လူကြီးမဆို လူအိုစုနှင့် နဲ့,ခရာ,မြောစည်တီးလျက် ချီတော်မူရာ၊ စည်သာဝမြောက်တွင် ငချစ်ညို ထွက်၍ လိုက်သောကြောင့် ပရမ်းပတာပြေးလာသော ရဲမက်တော်တို့နှင့် တွေ့၍ အကြောင်းမျိုးကို လျှောက်လျှင်၊ အမျက်တော်ထွက်၍၊

“နင်တို့ သူရဲကောင်းပြုသမျှ တစ်စုလုံး အသွမ်းချည်း။ ပြည်စိုးကျွန် တောရောက်ကာလူစု ဖြစ်သည်။ လူအိုစုနှင့်သာ ငါ တိုက်တော်မူမည်။ နင်တို့ တစ်စုမှာ ထမင်းအိုးထမ်း၍ နောက်က လိုက်ကြရမည်။”

မိန့်တော်မူ၍ ချီသည်နှင့်၊ ငချစ်ညိုလည်း တပ်သို့ မပြန်ဘဲ မြင်း,သေနတ် အများဝန်းရံလျက် ချီလာသည်နှင့် ဆိုင်မိကြ၍ ပစ်ခတ်ထိုးခုတ်ကြလျှင်၊ စစ်သည် တော်များလည်း အခြားတစ်ပါး ကွဲပြားကြသည်ကို မစည်းရုံးခင်၍ ဆုတ်တော်မူ ရချေ၏။ စည်မြောတို့ကိုလည်း သူ ရလေ၏။

ဆုတ်တော်မူခဲ့၍ ငါးရာတွင်းခန့် ရောက်လျှင် ကျွန်တော်မျိုးတို့ အရောက် ညီအောင် ဆိုင်းလင့်တော်မူလျက်၊ အလျင်လိပ်လည်းနှင့်သည့် စစ်သည်သူရဲ, မြင်း,သေနတ်သားတို့ကို အမျက်တော်သွင်း၍ မောင်းမဲခြိမ်းခြောက်လျက် နေ တော်မူစဉ်၊

‘အနန္တနော’ ဆိုသူ လူအိုတစ်ယောက် နောက်မှ မြင်းတစ်စီးနှင့် ရောက် လာ၍၊ “အနန္တနောကား ‘သေရစ်လေပြီ’ မှတ်ကြသည်။ ပေါ်လာပေသေး သည်။” ဟု ဆိုနှင့်ကြသည်ကို “ကျွန်ုပ်လည်း မြင်းစီးမတတ် တုန်တုန်ခိုက် ခိုက်နှင့် မြင်းထက်က ကျမည်ရှိခိုက် ငချစ်ညိုကျေးဇူးရှင် လှံရှင်နှင့်လွတ် လိုက်၍ ခြေနှင့် မြင်းကတောင်^၁ မိလျက် ရှိပေသောကြောင့် မြင်းထက်ကမကျဘဲ ရွှေစက်တော်အောက် ရောက်ရပေသည်။” ဆိုသည်ကို မျက်နှာတော်လွဲ၍ ပြုံးသော ဟူ၏။

၁။ မြင်းကတောင် = မြင်းက၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသောမြင်းက၏ အစိတ်အပိုင်း။

ရုံးမိသမျှသောရဲမက်တော်တို့နှင့် ပြန်လည်တော်မူခဲ့၍၊ နေဝင်မှ ရွှေမြို့
တော်သို့ ရောက်၏။

ရွှေတောင်စား ထွက်ပြေးခြင်း

အင်းဝပျက်ရာတွင် အင်းဝဘုရင်သား ရွှေတောင်စားလည်း မယား
မင်းထိပ်ပန်ကို ယူ၍ တစ်ကိုယ်ထီးသာ ရောက်လာသည်ကို သိမ်းပိုက်မွေးကျွေး
ပြုစုထားရာက၊ ယင်းသည့်နေ့တွင် ကျေးဟောင်းကျွန်ဟောင်းတို့ ယူဆောင်
သွား၍ မယားနှင့်တကွ ကွေ့ထံသို့ ပြေးဝင်လေ၏။ လိုက်စေသော်လည်း
မမိလိုက်ချေ။

‘ဒီပဲယင်းမြို့မြောက် ရွှေပေါင်းလောင်းအရပ်၌ တပ်အခိုင်အပြီးနှင့် မွန်
၅၀၀၀ နေကြောင်း’ ကို ကြားတော်မူ၍၊ နေမျိုးရွှေတောင်ကို ဗိုလ်မှူးခန့်၍
လက်နက်ကိုင်လူ ၁၀၀၀ နှင့် ချီစေသည်။

ရောက်လျှင် တပ်သို့ ချဉ်း၍ လုပ်ကြံမည်ကို မွန်တို့က လူနည်းမှန်း
သိ၍၊ မြင်း ၁၀၀ ကျော်နှင့် တပ်ကထွက်၍ တိုက်လျှင် ရဲမက်တော်တို့ ရွှေ
ချေ၏။

တစ်တိုင်ကျော်ခန့်ရောက်မှ စည်းရုံးပြန်၍၊ “ငါတို့မှာသာ အသက်ရှိ
သည် မဟုတ်။ သင်းတို့မှာလည်း အသက်နှင့်ချည်း။ ငါတို့ကြောက်သကဲ့သို့
သင်းတို့လည်း ကြောက်ပါလိမ့်မည်။ ဒကာတစ်ဦးနှင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
လက်သည်း ထစ်ကြရာ ဒကာ လူရေနှင့် နိုင်ဖူးလေသည်။-ဟူသကဲ့သို့ ယနေ့
တစ်ည ဆိုင်းလင့် ရပ်တန့်ဦးမည်။” ဆို၍၊ တပ်ရင်းသို့ ချဉ်း၍ ရံပြန်ရာတွင်၊
‘မြန်မာတို့ပျက်၍ ပြေးလေပြီးမှ၊ ချဉ်း၍ ရံလာပြန်သည်။ နောက်ထပ် စစ်ကူ
ရောက်လာသည်။’ အမှတ်ရှိ၍၊ ညဉ့်ကို ထွက်ပြေးလေ၍၊ မိုးသောက်လျှင်

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

ကျန်ရစ်သည့် မြင်း၊ သေနတ်၊ လူသူ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ စပါးဆန်ရေတို့ကို သိမ်း၍ ပြန်ခဲ့ရ၏။

အလောင်းမင်းတရားလည်း ‘ငါတို့နည်းပင် သင်းတို့ ကြောက်ပါလိမ့် မည်။’ ဟူသော နေမျိုးရွှေတောင်စကားကို ကြားလိုက်တော်မူလျှင် အလွန် ရယ်တော်မူ၍၊ “စစ်သော်ကား အောင်ပေ၏။ နောင် ရာဇဝင် ထိုးရစ်ချေမည်။ စစ်သူကြီးတို့သဘောသည် စစ်သည်တို့နှလုံးကို ခံအောင်သာ ရဲဆေးတင်ရမည် လျက် ရဲမက်တို့စိတ်ကို ခြွဘိသကဲ့သို့၊ ဘုန်းကြီးလက်သည်းထစ်နှင့် ကြောက်သံ ပေး၍ ဆိုလေသည်။” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ခင်ဦးစား စီးချင်းတိုက်ခြင်း

ခင်ဦးစားငါးချစ်ညိုလည်း တပ်ရင်းသို့ ချဉ်း၍သော်လည်း မလုပ်မကြံ။ အနီးအပါးသို့လာ၍ ချက်တဖြုတ် ကျွဲ၊ နွားကို သိမ်းယူလာသောကြောင့် ‘သေနတ်ဝန်နှင့် မြင်း ၂၀၊ သူရိန်ဒေဝနှင့် သေနတ်လက်ကောင်း ၇၅ ခင်ဦး အပါးသို့ ကျွဲ၊ နွား လိုက်ချေ။’ လွှတ်လိုက်၍ သွားကြလေသော်၊ သေနတ်သမား တို့ကို ခင်ဦးအရှေ့ ၂ တိုင်ခန့်ကွာ ကျွန်းချောင်းအရပ်၌ ထားခဲ့၍၊ မြင်း ၂၀ သားတို့ တပ်ပါးသို့ ချဉ်း၍ ကျွဲ၊ နွားတို့ကို လိုက်ခဲ့သည်နှင့်၊ ငါးချစ်ညို မြင်း ၂၀၊ သေနတ်လုလင် ခြေလျင် ၃၀၀ လောက်နှင့် လိုက်ထပ်လာ၏။

ငါးချစ်ညိုအစ်ကို ငါးချစ်ဝ မြင်း ၃ စီးနှင့် ရှေ့လွန်၍ လိုက်လာလေသည် ကို သေနတ်နှင့်ပစ်၍ ကျလျှင်၊ ခေါင်းကို ဖြတ်၍ယူကြ၏။

ယင်းသို့စဉ်တွင် ငါးချစ်ညို မိလာ၍၊

“သေနတ်လုလင် ခြေလျင်သမားတို့ ပွဲကြည့်၍သာ နေပါရစေ။ ငါနှင့် မြင်းစီးချင်း ကစားကြမည်။ ယောက်ျားကောင်း ထွက်ခဲ့စေ။”

၁။ ‘ချဘိသကဲ့သို့’ လေလား။ ရှေးပုံနှိပ်မှုများပါသည့်အတိုင်း ပြန်ရိုက်သည်။ ‘ခြံ’၌ ပေါရာဏအနက် မရှိ။

ငချစ်ညိုဆိုလျှင် မင်းကျော်ဗညား ထွက်သည်ကို

“ငမြတ်ထွန်း”နှင့် ငါနှင့် တိုက်ဖက်မတန်။ ငါ့လုံသာ သွေးစွန်းတော့မည်။” ဆိုသဖြင့်၊

မူဆိုးချုံဖိုလ် မင်းလှရွှေတောင် ထွက်ပြန်သည်ကိုလည်း

“ငထွန်းငယ်”။ ငါ့လူစွမ်းကို စေဦးကိုင်မှာ နေကြစဉ်ပင် နင်အသိဖြစ်သည်။ ငါ နင့်ကို ဖက်မတန်။” ဆိုပြန်၍၊

ယင်းမကန်ဖိုလ်၊ ယင်းပါဖိုလ်တို့ မြင်း ၂၀ သား အသီးသီး ထွက်ကြသည်ကိုလည်း

“မဖက်မပြိုင်လို။ ‘သေနတ်ဝန်’ ဆိုသူသာ ထွက်လာစေ။” ဆို၍၊ သေနတ်ဝန် ထွက်ရာတွင်မှ

“သည်ခါ ယောက်ျားကောင်းချင်း တွေ့ရတော့မည်။ ကိုယ်တို့မှာ ပွဲကြည့်၍သာနေ။ သေနတ်ဝန်နှင့် ငါနှင့် တန်စေ။”

ကြုံးဝါးသံပ၍၊ မြင်းကို အကုန်လွှတ်၍၊ ခြေတစ်ဖက်ထောက်လျက် ရပ်၍ စီးသည်။ ပက်လက်အိပ်၍ စီးသည်။ ထက်ဝယ်ဖွဲ့လျက် စီးသည်။ မြင်းနံပါး၌ ကပ်လျက် စီးသည်။ လုံကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ဘယ်ညာလျှဉ်းပြီး စီးသည်။ သေနတ်ဝန်မူကား လုံမဖြင့် ချိန်ဆကာနေ၏။

ငချစ်ညိုလည်း စီးနင်းအထွေထွေ ပြပြီးလျှင် လုံရှင်နှင့် လွတ်လိုက်သည်။ သေနတ်ဝန်လုံရိုးကို ခတ်မိချေ၏။

သေနတ်ဝန်လုလင်တို့ ထ၍ သေနတ်စဉ်ကြသည်ကို မြင်လျှင် ငချစ်ညို ပြန်သွားလေ၏။

ကျွန်တော်မျိုးတို့လည်း အချိန်တန်သည်နှင့် ပြန်လည်ကြ၍ ငချစ်ဝခေါင်းကို ဆက်လျှင်၊ အားရတော်မူ၍ သေနတ်လုလင်တို့ကို ဆုလာဘ် သနားတော်မူ၏။

၁။ ငမြတ်ထွန်းသည် ‘မင်းကျော်ဗညား’ ဘွဲ့ခံသူ၏ငယ်မည်။
၂။ ငထွန်းငယ်သည် ‘မင်းလှရွှေတောင်’ ဘွဲ့ခံသူ၏ငယ်မည်။

အင်းဝအမှုထမ်းရာဇာဓိရာဇ်လည်း အင်းဝပျက်လျှင် မွန်သို့ မဝင်။ ဆင် ၅၀, မြင်း ၁၀၀၀, လူ ၁ သောင်းခန့်နှင့် ရွာသစ်ကြီးက ထွက်ခဲ့၍ မူး အနောက်ဘက် ရေဦးအရပ်တွင် နေလာသည်ကို 'ငါသို့ဝင်ခဲ့ရမည်။' ခေါ်တော် မူသည်ကိုလည်း မဝင်ဝံ့။ ထိုတွင်လည်း မနေဝံ့၍၊ မြေဒူးမြို့ အနောက်မြောက် အင်တိုင်းရွာတွင် တပ်ခိုင်တည်၍ နေလေ၏။

သာစည်အောင်သလေးလည်း သားမယားနှင့် ရာဇာဓိရာဇ်တပ်သို့ ဝင်လေ၏။

ရွာသစ်နှင့် ညောင်လှမွန်တပ်ကို တိုက်ဖျက်ခြင်း

ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လ^၁ တွင် အင်းဝမြို့စောင့်ရွှေခွန်ဝန်က

“မူဆိုးဘိုမင်းသည် ထန်းလုံးတပ်ကို သံမြို့မှတ်၍ လူ ၂၀၀၀-၃၀၀၀ နှင့်နေသည်မှာ ငါးစို့တစ်ခွင် ခင်ဦးစားတို့လည်း မြောက်က ရံစေမည်။ အဲနရဲ၊ အဲကံကောင်းတို့လည်း ကျောက်မြောင်းတိုင် ဆန်တက်၍ အရှေ့က ရံစေမည်။ ဇိပ်ဗြဲ၊ သမိန်လွတ်တို့လည်း အနောက်က ရံစေမည်။ ငါမူကား ပိုက်သီဟ၊ ပိုက်ကမြင်တို့နှင့် စစ်ကိုင်းသို့ ကူး၍ တောင်က ရံမည်။ မူဆိုးဘိုသည် ငှက်မူ၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်မည်လော။” ဟု စီမံခန့်ထားကြောင်းကို ကြားတော်မူ၍၊

“ရွာသစ်ကြီးသည် မွန်တို့အခြေ ဖြစ်သည်။”

အခြေမမြဲခင် သေနတ်ဝန်၊ မင်းလှရွှေတောင်တို့ကို စေတော်မူ၍ ရွာသစ် ကြီးကို ဖျက်ရ၏။

ထိုအခိုက် ရွှေခွန်ဝန်က ဇိပ်ဗြဲ ၁ တပ်၊ သမိန်လွတ် ၁ တပ်၊ သမိန် သံလိုက် ၁ တပ်၊ ရဲခေါင်စံကျော် ၁ တပ်။ သေနတ် ၅၀၀, မြင်း ၃၀၀, လူ ၅၅၀၀တို့နှင့် မူးအနောက်ဘက် ညောင်လှအရပ်မှာ တပ်တည်၍ နေလာ၏။

ကျွန်တော်မျိုးတစ်စုက “တပ်မပြီးခင် အလျင်သွား၍ ညောင်လှကို တိုက်ပါစေ။” လျှောက်သည်ကို ‘ရွာသစ်ကြီးသို့ လူကောင်းရှိသမျှ ပါလေသော ကြောင့် အရေးလစ်မည်။’ ကို မြင်တော်မူ၍၊ “တပ်မတည်ခင်သောကြောင့်သာ

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု စက်တင်ဘာလ

ပျက်ရသည်။-မွန်တို့ ဆိုလေတော့မည်။ တပ်ဖြီးတပ်ခိုင်တည်၍ ပြီးစေဦး။”
ဟု ရာဇပရိယာယ်ဖြင့် မိန့်တော်မူ၏။

‘သေနတ်ဝန်တို့ ရွာသစ်ကြီးက ပြန်ရောက်ကြောင်း’ ကို လျှောက်
လျှင် “သင်းတို့မှာ တပ် မြဲမြံခိုင်လုံချိန် တန်ပြီ။ ချီလေတော့။” အမိန့်တော်ရှိ၍၊
လူ ၁၅၀၀ ချီ၍ တိုက်လျှင်၊ ဇိပ်ဗြဲ၊ သမိန်လွတ်၊ ရဲခေါင်စံကျော်တို့မူကား
မြင်းစီး၍ ပြေးခင်လေသောကြောင့် လွတ်လေ၏။ သမိန်သံလိုက်မူကား သေ
လေ၏။ မြင်း ၂၀၊ သေနတ် ၁၀၀၊ လူ ၃၀၀ လည်း ရလိုက်၏။ သေလေသည်
လည်း များ၏။

အလောင်းမင်းတရားနှင့် ခင်ဦးစားငချစ်ညို စစ်ပြိုင်ခြင်း

မူးရိုးတစ်လျှောက် အောက်တစ်ခွင်နေသော မွန်၊ မြောက်ဘက်တစ်လွှား
ရောက်လာနှင့်သော မွန်တို့လည်း ‘ညောင်လှတပ် ပျက်ကြောင်း’ ကိုကြားလျှင်၊

“ရွာသစ်ကြီးတပ်ကိုလည်း သူကတိုက်နှင့်၍ ပျက်ချေပြီ။ သူ့ကို ရံမည်
သာ ငါတို့လာကြသည်။ သူ့ကိုကား မရံရဘဲ သူက ငါတို့ကို ရံပြန်လတ္တံ့။”
ဟု အင်းဝသို့ချည်း ပြန်လေ၏။

ထိုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၅ ရက်နေ့။^၁ မြင်းသေနတ်ရှိသမျှနှင့်
အားသစ်တော်မူ၍ ခင်ဦးသို့ ချီတော်မူသည်။ ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်မြတ်မူကား
ခင်ဦးအရှေ့ အင်ကြင်းကုန်းက ရံတော်မူသည်။ နောင်တော်ကြီးမူကား တောင်
မျက်နှာက တက်ရသည်။

ငချစ်ညိုလည်း အလောင်းမင်းတရားရှိရာ ရှေ့မျက်နှာသို့ မြင်းနှင့်
ထွက်လာသည်ကို သူရိန်ဒေဝ သေနတ်နှင့် ပစ်သည်။ မြင်းကိုမှန်၍ လဲလျှင်၊
တပ်တွင်းသို့ ဝင်၍၊ မြင်းတစ်စီးနှင့် ထွက်လာသည်ကိုလည်း သူရိန်ဒေဝ
သေနတ်နှင့် ပစ်လှဲ၍၊ နောက်တစ်ကြိမ်တွင် မြင်းစိုင်လျှော်ဖြူ^၂ နှင့် သေနတ်ရှိရာ

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ အောက်တိုဘာလ ၁၁ ရက်
၂။ မြင်းစိုင်လျှော်ဖြူ = အနီရောင်နှင့် အဖြူကျားမြင်း။ စိုင်လျှော် = အနီရောင်။

သို့မဝင်။ မြင်းစုရှိရာသို့ ဝင်လျှင် မြင်းသည်တော်တို့ အစုစုကွဲ၍ ပရမ်းပတာ ရှိချေ၏။

အလောင်းဘုရားလည်း ဆုတ်ခွာရချေ၏။ တောင်မျက်နှာက တက်သည့် နောင်တော်ကြီးလည်း မြင်းက ဆင်း၍ စစ်ကွပ်ချေသောကြောင့်၊ တပ်ဆုတ် ရာတွင် သူ့လက်သို့ရောက်၍ ဆုံးချေ၏။

ငချစ်ညိုလည်း တပ်ဆုတ်သည်ကို လိုက်၍မီလာလျှင်
“နင်လည်း ငချစ်ညို၊ ငါလည်း အလောင်းမင်း။ နင့်ကိုသာ ငါလိုလှ၏။
နင် ယောက်ျားကောင်းတပဲ မှန်သော် ငါသို့ ချဉ်းခဲ့။” ဟု ဓားလက်စွဲကာ
ကြိမ်းဝါး သံပလျက် နေတော်မူ၏။

ငချစ်ညိုလည်း အပါးသို့ မချဉ်းဝံ့။ မနီးမကွာက နေ၏။
ယင်းသို့စဉ်တွင်၊ တောင်မျက်နှာက သေနတ်လုလင်စု ရောက်လာ၍
ငချစ်ညို ဆုတ်ခွာလေ၏။

အလောင်းမင်းတရားလည်း သူရဲ၊သူခက် ရဲမက်တော်တို့က သိမ်းရုံး၍
ပြန်တော်မူခဲ့၏။

ငချစ်ညိုလည်း “မူဆိုးဘိုသားတို့သည် နောက်ဓားကိုသာ ဓားမှတ်သည်။
ရှေ့ဓားကို ဓားမမှတ်ချေ။ ဘီလူးသဘက်နှင့်အတူ။ နောင်အားဆည်း၍ လာ
ပြန်ချေသော် အရေးခက်ချေမည်။ သူမရောက်ခင် အကူရှာနှင့်ရသော် သင့်
မည်။”

အကြံရှိ၍ အင်းဝမြို့စောင့်ရွှေခွန်ဝန်မှာ မွန် ၃၀၀၀ တောင်း၍၊
တပ်အရှေ့က ၂တပ်၊ ခင်ဦးနှင့်သော် ၃ တပ်၊ ရန်သူ အဝင်ခက်အောင် ခုံလောက်
၃ လုံးဆိုင် တပ်တည်ရ၏။

ခင်ဦးတပ် ပြိုပျက်ခြင်း

အလောင်းမင်းတရားလည်း

“ခင်ဦးသို့ အကြိမ်ကြိမ်ချီ၍ လုပ်ကြံသည်။ ငချစ်ညိုထွက်လျှင် ငါတို့က မရပ်မခံနိုင်။ ပျက်ရချေသည်။ သည်တစ်ခါသော် မြင်းသည်လည်း မြင်းနှင့် တပ်ရင်းသို့ ကပ်။ ပုဆိန်သမား၊ ဓားသမားလည်း တပ်တိုင်ကို ဖြတ်။ တူးရွင်း သမားတို့လည်း တူးရွင်းနှင့် တပ်တိုင်ကို တူး။ လှေကားသမားလည်း လှေကား ထောင်၍ တက်။ နောက်သို့ ပြန်လည်၍ ကြည့်သော် ငါ့ညီ၊ ငါ့သားပင် ဖြစ်သော်လည်း ကွပ်။ အခါတစ်ပါးကို မနှုန်းနှင့်။ အမှုကုံတွင်အောင် ထမ်း။

“ငချစ်ညိုညီ ငချစ်မြ၊ အဖလုံးတို့ကို အရှင်ယူခဲ့။ မွန် ၂ တပ် ရှိသည်။” ဆိုသည်။ မွန်တပ်မှာ ယာယီ။ ခင်ဦးသာ နဂို ဖြစ်သည်။ ခင်ဦး ပျက်လျှင် မွန်တပ် ပျက်လိမ့်တကား။” ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ နတ်တော်လဆန်း ၈ ရက်နေ့ ချီစေ၍၊ မိုးသောက်တံခါးဖွင့်တွင် အနောက်တောင်ထောင့်က တစ်ပြိုင်နက် တပ်ရင်းသို့ ကပ်၍၊ တပ်တိုင်တို့ကို တူးသူတူး၊ တပ်တိုင်တို့ကို ဖြတ်သူ ဖြတ်၊ လှေကားထောင်၍တက်သူ တက်။ သူက ထိုးခုတ်သည်ကို ပမာဏ မမှတ်။

ငချစ်ညိုလည်း ညဉ့်မိုက်ရီတရော်ဖြစ်၍ ပြင်သို့ မထွက်ဝံ့။ တပ်တွင်း ကသာ ကွပ်ညှပ်ဆော်ဖန်၍ နေ၏။

နောင်တော် စည်သာမင်းကြီးမူကား မြင်း ၂၀ သားတို့နှင့် တပ်အနောက်သို့ ပတ်၍ မြောက်တံခါးက ဝင်၏။

တပ်စီးတပ်နင်းတို့လည်း ‘အနောက်တောင်ထောင့်က သူတက်သည်ကို ဆီးဆို၍ တိုက်မည်။’ ဟု လူ ၃၀၀ ခန့်သာ ထားခဲ့၍ အနောက်တောင်ထောင့်သို့ ချည်း ပြေးလေ၏။

စည်သာမင်းကြီးလည်း တံခါးစောင့်တို့ကို ခြောက်လှန်၍ တပ်တွင်းသို့ ဝင်မိလျှင်၊ အိမ်ရာတဲကနားတို့ကို မြင်း ၂၀ သား မီးတိုက်သည်နှင့် တပ်ပေါက်၍

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု နိုဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်။

mgjoe.com

ရဲမက်တော်တို့ ဝင်မိလျှင်၊ ငချစ်ညိုလည်း သွေးသားတစ်စုနှင့်သာ ထွက်ပြေး
လေ၏။ ဝေလီဝေလင်း နှင်းလည်း မှုန်သည်နှင့် မမိလိုက်ချေ။

ခင်ဦးပျက်လျှင် မွန်တို့တပ်လည်း ပျက်နှင့်လေ၍ သေနတ် ၂၀၀၊
မြင်း ၅၀ တို့၊ ဆန်ရေစပါး၊ ကျွဲ၊ နွား၊ လူသူတို့ကို သိမ်းယူ၍ ပြန်ခဲ့ကြရ၏။

ငချစ်ညိုတို့ သားအဖတစ်စုလည်း ခင်ဦးကထွက်ပြေး၍ ကျွန်းတောကြီး
တပ်သို့ ဝင်လေ၏။

သူရဲကောင်းတို့ကို ဘွဲ့ချီးမြှင့်ခြင်း

နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့။^၁ ဇင်းရွာမှာ မွန်ဣန္ဒြေဗလကျော်သူနှင့်
ဇင်လေးမှူးနှင့် အခိုင်အမာနေကြောင်းကို ကြားတော်မူ၍ ချီစေရာတွင်၊ ခင်ဦး
ပျက်ရှိန်နှင့် တပ်မှူး ၂ ဦးသားတို့ အလိုက်အလံ မခံဝံ့။ မြင်းစီး၍ ထွက်ပြေး
သောကြောင့် ဇင်းတပ်ကို ရလျှင်၊ မြင်း၊ သေနတ်၊ လက်နက်ကိရိယာတို့ကို
သိမ်းရုံး၍ ပြန်ခဲ့ကြရ၏။

ရခဲသည့်လက်နက်ကိရိယာတို့ကို ဆက်လျှင် အားရတော်မူ၍၊ “သည်
အရပ်ပတ်လည်ရှိသမျှ ရန်ဆူးရန်ငြောင့် မရှိပြီ။ ငါသည် ဧကရာဇ်မြောက်
ထိုက်ပြီ။ ဘွဲ့အသနားတော်မြတ် ခံကြရမည်။” ဟု ဘွဲ့အမည်ခံကြရသည်ကား
ဘွဲ့ဦးရသူ ငပွင့်၊ ငတွန်၊ ငကောင်း၊ ငမြတ်ထွန်းတို့ပြင်၊ ဘွဲ့မရ
သေးသူ

- ၁- ‘စည်းစိမ်-ရန်လွင့်’ ဆိုသူကို မင်းလှစည်သူ။ စည်သာမင်းကြီးမရီးတော်
ခင်ပွန်းတည်း။
- ၂- ‘ငပွင့်-ရန်ဆီး’ ဆိုသူကို နေမျိုးရွှေတောင်။
- ၃- ‘ချင်းတီး-ရန်ဟန့်’ ဆိုသူကို မင်းလှကျော်ထင်။ ဝန်ကြီးတည်း။
- ၄- ‘ငညွန့်-ရန်ရှောင်’ ဆိုသူကို မင်းလှကျော်သူ။ ခယ်မတော် ခင်ပွန်း။
- ၅- ‘ငအောင်-ရန်နွေး’ ဆိုသူကို သီရိကျော်ထင်။ စစ်ကိုင်းအမှုထမ်း
ကောင်းတည်း။

၁။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်။

- ၆- ‘ပန်းထွေး-ရန်ဖြူ’ ဆိုသူကို ဗလကျော်ခေါင်။ ယင်းတောဗိုလ်။
- ၇- ‘ပန်းညို-ရန်လှည်း’ ဆိုသူကို နရာသီဃိဘွဲ့ကျော်။
- ၈- ‘ငနည်း-ရန်ထွင်’ ဆိုသူကို မင်းရဲစည်သူ။ ဘထွေးတော်သားတည်း။
- ၉- ‘ကျော်ထင်-ရန်ဖြုတ်’ ဆိုသူကို ရန်အောင်သေန။
- ၁၀- ‘ငတုတ်-ရန်ချိုး’ } တို့မှာ မပေါက်မြောက်ခင်လေ။
- ၁၁- ‘တုတ်ဖြိုး-ရန်နိုင်’ }
- ၁၂- ‘တော်အိုင်-ရန်ပယ်’ ဆိုသူကို ဣန္ဒဗညား။
- ၁၃- ‘ငဖွယ်-ရန်ဖြတ်’ ဆိုသူကို ရန်ခွင်းကျော်။
- ၁၄- ‘ကျော်မှတ်-ရန်နိုင်’ ဆိုသူကို ရဲစက်တံခွန်။
- ၁၅- ‘ငလွင်-ရန်ဝေး’ ဆိုသူကို ရဲကျော်သူရ။
- ၁၆- ‘ငထွေး-ရန်လို’ ဆိုသူကို နန္ဒသီဟ။
- ၁၇- ‘ထွေးညို-ရှေ့လွန်’ ဆိုသူမှာ မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၁၈- ‘ငထွန်-ရှေ့သွား’ ဆိုသူကို မင်းလှရွှေတောင်။
- ၁၉- ‘ခင်ပါး-ရှေ့တည်’ ဆိုသူကို ရဲစက်ကျော်ခေါင်။
- ၂၀- ‘ရွှေရည်-ရှေ့ခေါင်း’ ဆိုသူကို မင်းကျော်စည်သူ။ ခင်လတ်ဗိုလ်တည်း။
- ၂၁- ‘ငကောင်း-လူကျော်’ ဆိုသူကို မင်းကျော်ပျံချီ ဘွဲ့ပေးသည်။
- ၂၂- ‘ငသော်-လူတွင်’ ဆိုသူကို နေမျိုးနန္ဒမိတ်။
- ၂၃- ‘ပေါ်ထင်-လူမော်’ ဆိုသူကား မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၂၄- ‘ပိန်ကျော်-လူလှ’ ဆိုသူကို မင်းလှကျော်ခေါင်။ ယင်းပါဗိုလ်။
- ၂၅- ‘သာဝ-ကျော်သည်း’ ဆိုသူကား မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၂၆- ‘ဆွေနည်း-ကျော်သွေး’ ဆိုသူကို မင်းလှငယ်။
- ၂၇- ‘အောင်သလေး-ကျော်ဟိုး’ ဆိုသူကို ရဲထင်ပျံချီ။
- ၂၈- ‘ငအိုး-ဆွေတော်’ ဆိုသူကို မင်းရဲကျော်စွာ။ မိဖုရားခေါင်ကြီးမောင်တော် တည်း။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

- ၂၉- 'မှတ်ကျော်-ပေါ်စ' } ဆိုသူတို့မှာ မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၃၀- 'ငမြ-ပေါ်ဟောင်း' }
- ၃၁- 'ငနှောင်း-ပေါ်ရင်း' ဆိုသူကို လကျာကျော်ထင်။
- ၃၂- 'ညိုမင်း-ပေါ်ထင်' ကို မင်းကျော်ရွှေတောင်။
- ၃၃- 'ငသွင်-ညွန့်လန်း' ကို မင်းငယ်ကျော်။ မရိုးတော်သား။
- ၃၄- 'ငပန်း-ညွန့်ခက်' ကို နန္ဒယော်စာ။
- ၃၅- 'ငဖက်-ညွန့်လှ' ကို စက်ရဲပျံချီ။
- ၃၆- 'ထွန်းရ-မည်ခေါ်' ကို မင်းလှကျော်စွာ။
- ၃၇- 'ထွန်းကျော်-မည်သာ' } ဆိုသူတို့မှာ မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၃၈- 'ငရာ-မည်ခံ' }
- ၃၉- 'ကျော်စံ-စစ်မှူး' ကို နန္ဒကျော်ထင်။ ဆင်နှင့်ဗိုလ်။
- ၄၀- 'သာဦး-စစ်တတ်' ကို လက်ဝဲဇေယျကျော်။
- ၄၁- 'သာမြတ်-စစ်ငင်' ကို သီရိပျံချီ။
- ၄၂- 'သာထင်-စစ်တက်' ကို နန္ဒကျော်။
- ၄၃- 'ငခက်-စစ်မြူ' ကား မပေါက်ခင်လေ။
- ၄၄- 'မြတ်သူ-စစ်ဖြန်း' ကို လက်ဝဲရွှေတောင်။
- ၄၅- 'မြတ်ထွန်း-စစ်ခွာ' ဆိုသူကို မင်းကျော်ဗညား။
- ၄၆- 'မြတ်သာ-စစ်ဆော်' ကို ဘယကျော်ထင်။
- ၄၇- 'ရွှေကျော်-စစ်ကဲ' ကား မပေါက်ခင်။
- ၄၈- 'ရွှေခဲ-စစ်နည်' ကို ခစ်ကောင်းသီရိ။
- ၄၉- 'ရွှေရည်-စစ်ရင်' ကို နရာပျံချီ။
- ၅၀- 'ရွှေထင်-စစ်လိုက်' ကို နန္ဒကျော်ထင်။
- ၅၁- 'ငပိုက်-ရေးယူ' ကား မပေါက်ခင်။
- ၅၂- 'ညိုသူ-ရေးရှာ' ကို လကျာဘီလူး။
- ၅၃- 'ငသာ-ရေးကုံ' ကို ငွေတောင်လှကျော်။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

- ၅၄- ‘စိန်ငုံ-ရေးမြင်’ ကို မင်းရဲကျော်။
- ၅၅- ‘စည်ပင်-ရေးယောင်’ ကား မပေါက်ခင်။
- ၅၆- ‘သာထွန်းအောင်-ရဲပေါ်’ ကို တုရင်ဗလ။
- ၅၇- ‘လွန်းကျော်-ရဲလှ’ ကို ဝေရကျော်။
- ၅၈- ‘ငရ-အံ့အော်’ } ဆိုသူတို့မှာ မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၅၉- ‘ငတော်-အံ့အာ’ }
- ၆၀- ‘စံရာ-အံ့အဲ’ ကို လကျာပျံချီ။
- ၆၁- ‘စံခဲ-ဖက်လွတ်’ ကို အင်ယဉ်တုရင်။
- ၆၂- ‘စဲမှတ်-ဖက်ကျော်’ } ဆိုသူတို့မှာ မပေါက်မြောက်ခင်။
- ၆၃- ‘ငဖျော်-ဖက်ကွာ’ }
- ၆၄- ‘ဖြိုးသာ-ဖက်လှိုင်း’ ကို လကျာကြံသိုင်း။
- ၆၅- ‘ချစ်မျိုး-ဖက်ရှောင်’ ကို ဗလရာဇာ။
- ၆၆- ‘ငအောင်-လက်ကောင်း’ ကား မပေါက်မမြောက်ခင် သေလေသည်။
- ၆၇- ‘ဆုတောင်း-လက်ရ’ ကို တုလွတ်ကျော်။
- ၆၈- ‘ထွန်းမြ-လက်လည်’ ကို ‘ဗန္ဓုသေနကျော်ထင်’ အမည်နှင့် သူကောင်း ပြုတော်မူသည်။

ညောင်လှတပ်ကိုထွက်၍ ပြေးလေသော သမိန်လွတ်၊ ရဲခေါင်စံကျော် တို့လည်း လက်မချမူ၍၊ ရွှေခွန်ဝန်ကို လျှောက်ကြသည်ကား

“မူဆိုးဘို၊ အလိုလိုနေရင်း၊ ဘုန်းကြီးသည့်မင်း။ နတ်တော်၊ ပြာသို နှင်းစိုစို၊ ဖားလိုပေါင်စင်း သေရမည်မင်း။-ဟု တဘောင်ပေါ်သည်။ ယခုလည်း နတ်တော်၊ ပြာသိုလ ရောက်ပြီ။ မူးအနောက်ဘက်တောက တပ်ဖြီးတပ်ခိုင် တည်၍ အနောက်ဘက်တစ်ပြင် မြန်မာရှိသမျှကို သိမ်းရုံး၍ ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်မည်။ မူဆိုးဘို ခံနိုင်မည်ပါလော။” ဟု လျှောက်၍၊

ပန်းရွှေပြည်တအုပ်တိုက်

ဗညားလက္ခန်းအိမ် ၁ တပ်၊ ဗညားလော ၁ တပ်၊ သမိန်လွတ် ၁ တပ်၊ ရဲခေါင်စံကျော် ၁ တပ်၊ မတ္တရာဗိုလ် ၁ တပ်- တပ်ပေါင်း ၅ တပ် ပါသည့် မြင်း ၁၀၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ မွန် ၁၀၀၀။ ကျောက်ကာစားသမက် ရုံးကားစားမူကား ကျောက်ကာ၊ သာစည်၊ အမြင့်၊ ဗဒုံ၊ ဒီပဲယင်း မြန်မာလက်နက်ကိုင် ၁ သောင်း ၅ ထောင်၊ မြင်း ၁၀၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀ တို့ကို သိမ်းရုံး၍ မွန်တို့နှင့် တစ်ချက်တည်း စည်းရုံးလျက် တည်တောတွင် တပ်တာအိုင်အလုံ စိုက်ဆောက်၍နေကြ၏။

ထိုသို့ 'မွန်တို့ အိုင်အဖြီးနေကြောင်း'ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ခင်လတ် ဗိုလ် မင်းကျော်စည်သူ ၁ တပ်၊ မူဆိုးချိုဗိုလ် မင်းလှရွှေတောင် ၁ တပ်၊ ဆင်နှင့်ဗိုလ် နန္ဒကျော်ထင် ၁ တပ်၊ ယင်းပါဗိုလ် မင်းလှကျော်ခေါင် ၁ တပ်၊ ယင်းဘောဗိုလ် ဗလကျော်ခေါင် ၁ တပ်၊ သေနတ်ဝန် မင်းကျော်ပျံချီ ၁ တပ်- တပ်ပေါင်း ၆ တပ်တွင် ပါသည့် မြင်း ၅၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ စစ်သည်သူရဲ ၅၀၀၀ ခန့်ထား၍၊ မချီမသွားမီ ၅ ရက်လောက်က မွန်တို့ 'စစ်ခြေကြွစေမည်' အကြံတော်ဖြင့်၊ ဗဒုံမြို့ကျေး ဒီပဲယင်း-ကင်းစမ်းရွာသို့ မြင်းအစီး ၃၀ ကျော် သွား၍ မီးတိုက်ရ၏။

မီးကိုမြင်လေလျှင် ဗဒုံသားတို့ကား "ငါတို့ကျေးရွာသို့ မူဆိုးဘိုက တက်၍ ဖျက်ဆီးချေပြီ။ မယားတကွဲ သားတကွဲ ရှိရတော့မည်။" ဟု နှလုံး ညစ်ညူးကြကုန်၏။

တပ်မှူး ၆ ဦးသားတို့လည်း မြို့တော်က ချီသွား၍၊ ဆင်တင်က ကူး၍ တည်တောတပ်သို့ ရောက်လျှင်၊ မရပ်မဆိုင်း တစ်ဟုန်တည်း အနောက် မျက်နှာ၊ တောင်မျက်နှာက သူတို့ပစ်သည်ကို ပမာဏ မမှတ်။ 'မြန်မာလူမျိုးတို့ လွတ်ရာ ထွက်ပြေးကြလေ။' အသံပေးလျက် တပ်ကိုတက်ကြလျှင်၊ မြန်မာတို့က လက်မကူ လက်နက်ကိုပစ်ချ၍ ပြေးကြလေသဖြင့်၊ မွန် ၅ တပ်သားတို့လည်း တစ်ယောက်တစ်ပါး အဆီးအတားမရှိ ထွက်ပြေးလေ၍ အမြောက် ၂၀၊ သေနတ် ၅၀၀၊ မြင်း ၁၀၀၊ လူ ၁၀၀၀ ရလိုက်၏။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

mg yoe.com

ရုံးကားစားလည်း မြင်းသင်းခွေ ၃ တောင် ၁ မိုက်ကို စီး၍ တပ်က ထွက်ရာတွင်၊ ရဲစက်ကျော်ခေါင်နှင့် ဆိုင်မိ၍ အထိုးအပစ်ကို မခံဝံ့။ မြင်းက ဆင်းပြေး၍၊ ရလိုက်သည့် မြင်းသင်းခွေကို ရွှေစက်တော်အောက် ဆောင်ယူခဲ့၍ ဆက်လျှင်၊ ‘နတ်ယဉ်ကျော်’ သမိုက်’၍ ရွှေစက်တင်တော်မူ၏။

ကျွန်းတောကြီးတပ်ကို တိုက်ခြင်း

ထိုနှစ် ပြာသိုလ^၂တွင် ငလျင် ပြင်းစွာလှုပ်၍ မိုးကြီး သည်းစွာရွာ၏။ တပို့တွဲလတွင် ဗဒုံ၊ မုံရွာတိုင်အောင် ရွှေစက်တော်ဖြန့်၍၊ အနိမ့်၊ အမြင့်၊ ကျောက်ကာ၊ သာစည် စသော မြို့သူကြီးရွာသူကြီးတို့ကို သစ္စာတော်ပေး၍ ပြန်တော်မူပြီးလျှင်၊ ‘မွန်တို့ကို ဆီးဆို့စေမည်။’ ဗဒုံကျေးလက် ညောင်ကန်၌ လက်နက်ကိုင် ၁၀၀၀ နှင့် မင်းကျော်ပျံချီကို အစောင့်အရှောက်ခန့်ထား၍ စောင့်နေရ၏။

ရာဇာဓိရာဇ်လည်း “ငချစ်ညို ခင်ဦး^၃ပျက်၍ ကျွန်းတောကြီးသို့ ခိုဝင်လာ သည်ကို၊ မူဆိုးဘိုက လိုက်၍ဖမ်းလာမည် မချွတ်။ ငါတို့အား အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လတ္တံ့။ အနှောင့်အယှက်မရှိခင် ပြောင်းခွာပါရစေ။” ဟု အင်တိုင်းတပ်က သည် ချင်းတွင်းမြစ်အနောက်ဘက် မင်းခင်းမြို့သို့ ဝင်၍ ဆင်လုံးမြင်းရင်းနှင့် နေလေ၏။

မင်းခင်းကသည် ကနီ^၄ သို့တိုင်အောင် ဆင်း၍၊ မြစ်အရှေ့ဘက် တစ်ပြင် မီးထင်းတိုက်စေ၍ ဖျက်ဆီး၏။

ညောင်ကန်က သေနတ်ဝန် မင်းကျော်ပျံချီ သွား၍တိုက်လျှင်၊ ကနီမြို့ တွင် မနေဝံ့၍၊ မင်းခင်းမြို့သို့ ပြန်၍ နေမြဲနေရလေ၏။

ကျွန်းတောကြီးသားတို့လည်း ငချစ်ညို ရောက်လာလျှင် သစ္စာတော်ကို မခံဘဲ နေပြန်လေ၏။

၁။ သမိုက် = သမုတ် = သတ်မှတ်သည်။ ခေါ်ဝေါ်သည်။
၂။ ခရစ်နှစ် ၁၇၅၂ ခု ဒီဇင်ဘာလ
၃။ ခင်ဦးစားငချစ်ညို။
၄။ ‘ကမ်းနီ၊ ကန်နီ’စသဖြင့် ပုံနှိပ်ခဲ့သည်များကို ပြင်ထည့်။

ထိုအကြောင်းကို ကြားတော်မူ၍ “မင်းကျော်ပျံချီ။ ငချစ်ညိုကို အရ ဖမ်းလေ။” စေတော်မူ၍။

သက္ကရာဇ် ၁၁၁၅ ခု ကဆုန်လဆန်း ၅ ရက်နေ့။^၁ လက်နက်ကိုင် ၂၀၀၀ နှင့် ညောင်ကန်ကချီ၍ တိုက်လျှင်၊ ကျွန်းတောကြီးတပ် ပျက်၍၊ ငချစ်ညိုလည်း မိဘဆွေမျိုးနှင့်တကွ ထွက်ပြေး၍ ရာဇာဓိရာဇ်ရှိရာ မင်းခင်းမြို့မှာ နေလေ၏။

ထိုသို့နေကြောင်းကို ကြားတော်မူလျှင်၊ “ရာဇာဓိရာဇ်သည် ငါ့ရန်သူ ငချစ်ညိုကို လက်ခံသိမ်းထားလေသည်။ မင်းကျော်ပျံချီ ယခုပင် ရာဇာဓိရာဇ် နှင့်တကွ ငချစ်ညိုကို ရအောင် ဖမ်းဆီးချေ။” စေတော်မူ၍၊ လူ ၂၀၀၀ ခန့် နှင့် ညောင်ကန်က မင်းခင်းမြို့သို့ ချီသွားလေသော်၊ မင်းခင်းမြို့တောင် ပသေ ချောင်းရေကို ဆင်းကူး၍ ချောင်းတစ်ဖက်သို့ တက်မိလျှင်၊ အတိုက်အလံ မခံဝံ့ ထွက်ပြေး၍၊ ထီးလင်းစော်ဘွားညီ ငကျန်နေရာ သစ်ခေါက်သို့ ဝင်ပြေး လေ၏။

သစ်ခေါက်တပ်ကို တိုက်ခြင်း

ထိုအကြောင်းကို ကြားတော်မူပြန်၍၊ “ငကျန်နှင့်တကွ လူပြေးတစ်စုကို မလွတ်စေရ။ သေနတ်ဝန် မင်းကျော်ပျံချီ လိုက်၍ ဖမ်းလေ။” စေတော်မူလျှင်၊ လူ ၂၀၀၀ ကျော်နှင့် ချီသွားလေ၏။

ရာဇာဓိရာဇ်နှင့် ငချစ်ညိုတို့လည်း သစ်ခေါက်တပ်တွင် မနေဝံ့၍၊ “တောင်ငူရာဇာရှိရာ ပိုနိမ့်ပိုမြင့်သို့ ဝင်နေမှ ချမ်းသာရတော့မည်။” အကြံရှိ၍ ယော၊ ကျောက်ကာသို့ သွားလေ၏။

ဗိုလ်မင်း၊ သေနတ်ဝန်တို့လည်း သစ်ခေါက်တပ်သို့ရောက်လျှင် ‘ရွပ်ရွပ် ချွံချွံလုပ်ကြံမည်။’ ဟု တပ်ကို ကပ်ကြ၏။ အရပ် ၁၅ တောင် လုံးပတ် တစ်ဖက်ခန့် စေ့စပ်၍၊ လုံခြုံစွာစိုက်သည့်တပ် ဖြစ်၍ မတတ်နိုင်ချေ။ တပ်ကို ရံ၍ နေရ၏။

၁။ ၁၇၅၃ ခု ဧပြီလ ၆ ရက်။

ဗိုလ်မင်းကျော်ပျံချီလည်း သေနတ်တစ်ထောက်ခန့်က တပ်သို့ မြင်းဦးစိုက်လျက် ဆော်ဖန်ကွပ်ကဲ၍၊ နံနက် ၄ ချက်တီးချိန်ကသည် ၁ ချက်တီးကျော်သို့ ရောက်လျှင် တပ်တွင်းကပစ်ဖောက်သည့် အမြောက်၊ သေနတ် ထိပါး၍ စစ်သည်တို့ သေကျေသည်နှင့် ယင်းပါဗိုလ် မင်းလှကျော်ခေါင်ကို ကျည်စေ့သင့်ရာတွင်၊ မြင်းသည်တို့ကို ခေါ်၍၊ “သေနတ်လုလင်ခြေလျှင်တို့ကို အလျင်ဆုတ်စေ။ မြင်းသည်တို့ နောက်ကအုပ်၍ လိုက်။ မကျန်စေနှင့်။ ‘ခြေသည် တစ်ယောက်မျှ သူ ရသည်။’ ကြားလျှင် နင်တို့ကို စီရင်မည်။” အာဏာထား၍ ခြေသည်တို့ဆုတ်လျှင်၊ နောက်မြင်း အုပ်၍ လိုက်ရ၏။ သူကလိုက်သည်ကို မြင်းသည်တို့ ဆီး၍တိုက်ရလေ၏။

ဗိုလ်မှူးလည်း မကြောက်မရွံ့ ကြပတေ့သာ လိုက်၏။ နောက်တစ်ကြိမ် လုပ်ကြံပြန်သည်လည်း မရလေ။

ထီးလင်းစော်ဘွားမူကား နောင်ရေးကို မြော်တင်း၍၊ ထီးလင်းက ခွာ၍ မြစ်သာနားမှာ နေလေ၏။

မယုံစားရသူတို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်း

ကျွေလဝတို့ကို အကြီးမှူးသော ဂုဏ္ဍအိန်က “သစ္စာတော်ကို ခံ၍ အမှုတော်ကို ထမ်းပါမည်။ သူရဲကောင်း ငနက်ကိုလည်း မဆွကပင် ခြေရင်းတော်မှာ အပ်နှံ၍ ရှိနှင့်ပါပြီ။” ဟု တရုတ်ဝန်ဆိုသူ စေဦးကိုင်နေ ကျော်သူကို လူ ၃၀၀ နှင့် စေလွှတ်လိုက်၍ ရောက်လာလျှင်၊ တဲကနား ပေး၍ ကောင်းမွန်စွာ ထားတော်မူ၏။

အလောင်းမင်းတရားလည်း ကျွေလဝက ရောက်လာသည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူသော်၊ “ယမန်လတွင် မွန်သစ္စာကို ခံမည့်ဟန်နှင့် လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း၍၊ ပိုဝအရပ်တွင် အကုန်အစင်မွန်တို့ကို သတ်၍ လှေ ၂၀၀ ကျော်ကို ယူလေသည်။ ယခုလည်း ထိုကဲ့သို့ ကြံမည့်လက္ခဏာ ရှိချေသည်။

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

ကွေ့ လဝလူမျိုးကား မွန်တို့ကဲ့သို့ ပရိယာယ်ဝေဝုစ် နိုင်သည့်လူမျိုး ဖြစ်သည်။ မယုံကောင်း။” ဟု ဆင်ခြင်စုံစမ်းတော်မူ၍ အတပ်အကြပ်သိပြီးလျှင် တစ်ယောက် မကျန် ဖမ်းဆီးသတ်ညှစ်ကြရ၏။

ကွေ့က တရုတ်ဝန်လည်း “ယခု ရွှေမြို့တော် တည်မည့်ဆဲဆဲ ဖြစ်ပါ သည်။ အရှေ့မျက်နှာ မြို့တော်တာကို ကျွန်တော်ကချည်း လုပ်ဆောင်ပါ မည်။” လျှောက်သော်လည်း၊

“နိုင်ငံတော်တွင် ကျုံးတူးမြို့လုပ် ရှားသည် မဟုတ်။ နင်ကဲ့သို့သော သူကို အရှင်မထားကောင်း။” အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ကွပ်လေ၏။

သေနတ်ဝန်ထံ အမှုထမ်းနေသော ငကွငနက်ကိုလည်း သေနတ်ဝန်ကို မှာ၍ ကွပ်လေ၏။

မြို့တော် တည်ခြင်း

အလောင်းမင်းတရားလည်း “ယခု ငါတို့သည် သူပြည်သူရွာကို ဟုတ်စား တတ်သော သူခိုး၊ ဓားပြနှင့်အတူ သစ်တပ်နှင့်သာ ဖြစ်ချေသည်။ ထီးဆောင် နန်းနေ ဧကရာဇ်ချင်း သံတမန်အစေအပါး လာရောက်၍မျှ မလျှောက်ပတ်။ မြို့တည်ရာမှ သင့်မည်။” အကြံတော်ရှိ၍၊

ပထမဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၆ ရက် ကြာသပတေးနေ့။^၂ ကျုံး၊ မြို့၊ ရွှေနန်း၊ နတ်ကွန်း၊ ပဟိုရ်၊ ရွှေချက်သိုစေတီတော်၊ နန္ဒာကန်တော် ဟူသော ၇ ဌာနကို ပါဒိဗီဇနာ ပြန်ခရာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း စီရင်တော်မူ၍ ‘ရတနာ သိယံ ကုန်းဘောင်ပြည်ကြီး’ သမိုက်တော်မူ၏။

တောင်ငူရာဇာအမှုထမ်း ‘ဗညားဥပရာဇာ’ ဆိုသူလည်း ရွှေစက်တော် အောက်လာ၍ ဗိုလ်မှူးအရာနှင့် အမှုတော်ကို ထမ်းစေရ၏။

၁။ ရှေ့စာမျက်နှာ၌ ‘ငနက်’-ဟုသာ ဖော်ပြသည်။
၂။ ၁၇၅၃ ခု ဇွန်လ ၂၁ ရက်

ကျွတ်တို့ကို တိုက်နှိမ်ခြင်း

ကျွတ်လဝတို့အကြီး ဂုဏ္ဏအိန်လည်း “ဘို ၃ ဘိုတွင် တစ်ဘို မင်းဖြစ်လတ္တံ့။- ဟူသော သိုက်ဓာတ်နိမိတ်လည်း ရှိသည်။ ယခုလည်း မူဆိုးဘိုမှာ ထီးနန်းမြို့ပြ ပြည်ထောင်မိချေပြီ။ နောင်သော် ငါတို့သို့ လာလတ်မည်။ ခဲခက်ရာအရပ်သို့ ရှောင်လွှဲနှင့်မှ သင့်မည်။” အကြံရှိ၍၊

“တောင်သုံးဆင့်သို့ ပြောင်းလွှဲနေလေသဖြင့် ငါတို့ရှိရာ မြန်မာတို့စစ်မရောက်နိုင်ပြီ။ လာရောက်သော်လည်း အကျဉ်းက ဆီး၍တိုက်မည်။ ငါတို့လက်တွင် မြန်မာတို့ ခံနိုင်မည်လော။” ဟု အမှတ်ရှိ၍ ကျောက်မြောင်းအရှေ့ဘက်၌ရှိသည့် ကျွဲ၊ နွား၊ လူသူတို့ကို ဖမ်းဆီး၏။ ခရီးသွားတို့အား လုစားဖျက်စားပြု၏။

ထိုအကြောင်းများကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ပင်လယ်ဂါမဏီ ၁ တပ်၊ မူဆိုးဘို မင်းလှမင်းခေါင် ၁ တပ်၊ သေနတ်ဝန် မင်းလှမင်းခေါင်ကျော် ၁ တပ်၊ သားတော် အိမ်ရှေ့မင်း တပ်မပြု၍၊ မြင်း ၁၀၀ ကျော်၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ လူ ၂ သောင်း ၅ ထောင်နှင့် နတ်တော်လဆန်း ၅ ရက်နေ့ တောင်သုံးဆင့်သို့ ချီရသည်။

ဂုဏ္ဏအိန်လည်း မိုးမိတ်သို့ သစ္စာတိုက်သွားကြိုက် ‘စစ်ရောက်လာကြောင်း’ကို ကြား၍၊ သားမယားတို့ကို တောင်မြောင်ချောက်ကြား ပုန်းလွှဲထား၍ ယောက်ျားကောင်းချည်း သူရဲ ၃၀၀ သားတို့သည် ချုံပုတ်ပေါင်းတို့က ပုန်းအောင်းကွယ်ထောင့်လျက် လက်နက်၊ လွှား၊ ကာ လက်စွဲကာ နေကြ၏။

ရဲမက်တော်တို့လည်း လမ်းကျဉ်းလမ်းမြောင် တောင်ခါးပန်းသို့ လှည့်၍ တက်ကြလျှင်၊ ၁ ပယ်ခန့်သောမြေပြင်ကို တွေ့၍၊ ‘ဆင်၊မြင်း အပင်အပန်းဖြေဦး မည်။’ ဟု မြင်းကဆင်း၍ နေကြစဉ်၊ ‘ငကပ်’ဆိုသူတစ်ယောက်တည်း လှံတစ်စင်းနှင့်သာ ရှေးဖျားစွန်းစွန်း ဦးစွပ်လာသည်ကို ပင်လယ်ဂါမဏီကြီး သိ၍ လှံနှင့် တုပ်သည်။ တစ်တောင်လောက်မှာ စဉ်၍ကျသည်။ မစူးမရှု။

၁။ ၁၇၅၃ ခု နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်

mgyoe.com

ငကပ်လည်း ထ၍ လှဲရေးကစားပြန်သည်ကို မြင်လျှင်၊ ပုန်းကွယ်နေသော ကွေ့လဝတို့ အကုန်ထွက်၍ ထိုးခုတ်သဖြင့်၊ ရဲမက်တော်တို့ စစ်မျက်နှာဖြန့်၍ မခံသာ။ ကွေ့လဝတို့ကို ခန့်ညားရွံရှာရင်းရှိသည်နှင့် မည်သူတစ်ယောက်မျှ မရပ်မခံဝံ့။ ကရဲကစဲ ကိုယ်လွတ်သာ ကြီးကြ၍၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ် ချောက် ထဲသို့ကျ၍ အများပင် ယိုယွင်းချေ၏။

အိမ်ရှေ့မင်းလည်း “မူဆိုးချုံဗိုလ် ဆီးခံပါ။” အမိန့်ရှိသည်ကို “တပ်လုံး ပျက်၍ ရှိလေပြီးသည်။ ငါတစ်ယောက်တည်း ခံနိုင်မည်လော။” ဆို၍ ထွက်သွားလေသဖြင့်၊ ‘မချေမငံ မူဆိုးချုံဗိုလ် ဆိုကြောင်းများ’ကို ခမည်း တော်အား လျှောက်ထားလျှင်၊

“ငထွန်းငယ်ကို အရှင်ထားရမည့်သူ မဟုတ်။ သံခြေချင်းနှင့် ထား။ တပ်မှူးတစ်စုတည်း အမှုတော်ကို မထမ်းသောကြောင့်သာ ငါ့ကျွန်တော်မျိုးအများ ဆုံးပါးရလေသည်။ သင်းတို့ အရိုင်းအစိုင်းအနည်းငယ်ကိုမျှ မစီးနင်းနိုင်သော် နောင် စစ်ကြီးမက်ကြီး တွေ့သည်ကာလ ဘယ်သို့ ထမ်းရွက်ကြမည်နည်း။ သင်းတို့တပ်မှူးတစ်စုကို အကျဉ်းထား။”

အမျက်တော် ပြင်းစွာရှိလတ်ရာတွင် သားတော်မြေဒူးမင်းက “ဂုဏ္ဍအိန် သည် နွားခြေရာကိုအမှီရသော ဘီလုံးငှက်ငယ်သည် စွန်ရဲကို နိုင်ဖူးလေ သကဲ့သို့၊ ကျပ်မြောင်တောင်ကြား စဉ်းဝါးမသိ ရှိကြသည်ဖြစ်၍ လိပ်လည်း ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ချင်းတို့လူမျိုးကား သူခိုးဓားပြကဲ့သို့ဖြစ်၍ ထီးနန်းစိုက် ဆောက်နိုင်သည့်လူမျိုး မဟုတ်ပါ။ သည်တစ်ခါ ကျွန်တော်မျိုး မိုးမိတ် ကြောင်း၊ သေနတ်ဝန် မင်းလှမင်းခေါင်ကျော်တို့မှာ ချီမြဲလမ်းဟောင်း ချီစေ၍၊ စစ် ၂ ဖက်ညှပ် ချပ်ဖမ်းပါရလျှင် ဂုဏ္ဍအိန် လက်တော်က လွတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။” လျှောက်ရာတွင် အမျက်တော်ပြေ၍၊

သားတော်မြေဒူးမင်းမှာ မင်းကျော်စည်သူ၊ မင်းလှကျော်သူတို့နှင့် မြင်း ၃၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ လူ ၃၀၀၀ မိုးမိတ်ကြောင်း။

သေနတ်ဝန်မင်းလှမင်းခေါင်ကျော်၊ မူဆိုးချုပ်ဗိုလ်မင်းလှမင်းခေါင်၊ ပင်လယ်ဂါမဏီတို့မှာ မြင်း ၃၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ လူ ၃၀၀၀ နှင့် အုတ်ဖိုကြောင်း။- ခန့်တော်မူ၍၊ နတ်တော်လဆန်း ၅ ရက်နေ့^၁ ချီသွားစေသည်။

သေနတ်ဝန်တို့ ချီလေရာမှာ သပြေချောင်းဖျားတွင် ကင်းတပ်ချင်းတွေ့၍ တိုက်ကြလျှင်၊ ကွေ့တို့ ဆုတ်ပြေးလေ၍၊ ဗိုလ်ပါအင်အား များကြောင်း၊ ကိုကင်းတပ်သားတို့ ကြားလေသော်၊ “သေနတ်ဝန်တို့ တပ်သာ မဟုတ်။ သားတော် မြေဒူးမင်းလူ မိုးမိတ်ကြောင်း ချီလာသည်ဆိုသည်။ စစ် ၂ ဖက်ညှပ်ချပ်၍တိုက်ချေက ငါတို့ မခံနိုင်ရာ။ စစ်မရောက်မီ ရှမ်းပြည်သို့ တက်သွားမှ သင့်တော့မည်။ ယင်းသောခါ ချင်းတို့ နောက်ထပ် မလိုက်လာအောင် ညဉ့်ကို ဝင်၍ ခြောက်လှန့်ဦးမည်။” ဟု သီပေါမြို့တွင် ကင်းထောက်မထား အမှတ်မဲ့နေခိုက် မောက်မာစွမ်းသန်သည့် သူရဲ ၃ ကျိပ် ညဉ့်တိတ်ဆိတ် ဝင်၍ ခြောက်လှန့်လာလျှင်၊ တပ်လုံးလန့်၍ ရဲမက်တော်တို့ အထိအပါးရှိချေ၏။

ဂုဏ္ဏအိန်လည်း ရှမ်းပြည်သို့ အလျင်တက်ပြေးလေ၏။ မမိလိုက်ချေ။ တောအုံတောင်ကမ်း လမ်းစဉ်မသိ၍လည်း မလိုက်နိုင်ချေ။ ပစ်စွန့်ခဲ့သည့် လက်နက်ကိရိယာ၊ ကျန်ရစ်သည့်မိန်းမသနာ၊ ရှိရစ်သည့် ကျွဲ၊ နွားကိုသာ ယူ၍ ပြန်ခဲ့ရ၏။

မွန်တပ်များကို စု၍တိုက်ခြင်း

ကွေ့လဝတို့ကို အလိုတော်ပြည့်ပြီးလျှင်၊ တောင်ဘက်တစ်လွှားကို လက်နက်သွင်း၍၊ မြင်း ၃၀၀၀၊ လူ ၂၀၀၀ နှင့် အင်းဝမြို့မှာ ရွှေခွန်ဝန်၊ စစ်တောင်းဗိုလ်၊ လက်ျာဗိုလ်တို့ နေလေသည်။

လောင်းသာမှာလည်း တပ်ခံထားသည် ကြားတော်မူ၍၊

“မင်းလှမင်းခေါင်ကျော်၊ မင်းကျော်တန်ဆောင်၊ ဗညားဥပရာဇာ၊ ရဲစက်တံခွန်တို့ မူးဝက တပ်နှင့်နေလေ။ နံနင်းကိုင်းက မင်းလှမင်းခေါင်ကျော် ရောက်လျှင် ၂ တပ်သား ပေါင်း၍တိုက်လေ။”

၁။ ၁၇၅၃ ခု နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်

mgyoe.com

အမိန့်တော်ရှိ၍၊ မင်းလှမင်းခေါင်ကျော် ဧရာဝတီကြောင်း ဆန်ခဲ၍ ရောက်လျှင်၊ မူးဝကတပ်နှင့် ပေါင်း၍ တိုက်ကြသည်။ လောင်းသာတပ် ပျက်လေ၏။ ရဲစက်တံခွန်လည်း လက်နက်ထိ၍ ဆုံးချေ၏။ မွန်တို့လည်း အင်းဝမြို့သို့ ပေါင်းလေ၏။

မင်းလှမင်းခေါင်ကျော်တို့လည်း အင်းဝတိုင်အောင် လိုက်၍၊ ယင်းရဲ တံခါးရွက်ကို ပုဆိန်နှင့်ပေါက်ရာတွင် မြို့ထိပ်က မွန်တို့ သံခဲသံချွန်နှင့်ပစ်ချ၍ ဦးခေါင်း၊နဖူးကို ထိပါးရာတွင် ဆုတ်ခဲ့ရ၏။

တကောင်းဈေးတံခါးက တက်သည့်လူတို့ကိုလည်း အောင်ထွန်းတံခါး က မြင်းနှင့်ထွက်၍ ထိုးသောကြောင့် လှေတက်များ ရှိသမျှ စုခဲ့ရလေ၏။

အင်းဝသို့ချီလေသည့် ရေတပ်ပျက်ကြောင်း။ ရဲစက်တံခွန်တို့ ဆုံး ကြောင်း။ မဟာဥပရာဇာလည်း ‘မူဆိုးဘိုမှာ မနေလိုပြီ။ မွန်တို့သို့ ပါဝင် တော့မည်။’-မွန်ဘာသာပြောဆိုသည်ကို နားလည်သူတို့ လျှောက်ထား၍ ကြားတော်မူလျှင်၊ ဗညားဥပရာဇာကို ကွပ်တော်မူ၍ အင်းဝသို့ချီမည်ကို စီရင်ခန့်ရံတော်မူသည်ကား၊

မင်းလှဥဒိန်ကျော် ၁ တပ်၊ မင်းကျော်စည်သူ ၁ တပ်၊ မင်းကျော်တန် ဆောင် ၁တပ်၊ မင်းလှရွှေတောင် ၁တပ်၊ မင်းရဲကျော်စွာ ၁ တပ်၊ သားတော် မြေဒူးမင်းတပ်မှာ လက်ဝဲကုမ္ဘဏ်ကို တပ်မှူးခန့်၍၊ တပ်ပေါင်း ၆ တပ်တွင် ပါသည့် မြင်း ၃၀၀^၃၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ စစ်သည်သူရဲ ၃၅၀၀ နှင့် စေဉ့်ကိုင်က အရှေ့ဘက်သို့ကူးပြီးလျှင်၊ ထီးပေါင်းကား-စကျင်ဝသို့ ချီ၍၊ ရွှေကြက်ယက်- တပ်ကြီးက ရံနေလေ၏။

၁။ ပုံနှိပ်ပြီးမှုများ၌ ‘၃၀၅’ ဟု ကတ်သီးကတ်သတ်ပြသည်ကို ‘၃၀၀’ ပြင်ထည့်။

အင်းဝမြို့ကို သိမ်းပိုက်ခြင်း

လက်ျာဘီလူး ၁ တပ်၊ လက်ျာပျံချီ ၁ တပ်၊ မင်းလှမင်းခေါင် ၁ တပ်၊ မင်းလှကျော်သူ ၁ တပ်၊ မင်းလှစည်သူ ၁ တပ်-သည် ၅ တပ်တွင်ပါသည့် မြင်း ၃၀၀၊ သေနတ် ၁၀၀၀၊ စစ်သည် ၃၀၀၀ နှင့် စစ်ကိုင်းသို့ ချီစေ၍၊ စစ်ကိုင်းကသည်း တောင်ဘက်သို့ကူး၍ ဘားတမော့ ဆင်ကျုံးက ရံ၏။ မင်းလှ မင်းခေါင်ကျော်လည်း လှေ ၃၀၀နှင့် နန္ဒင်းကိုင်းကိုချီ၍ မီးသွေးတိုက်က ရံ၏။

ကြည်းတပ်၊ ရေတပ် အညီအညွတ်ရောက်လျှင် အရှေ့ဘက် တပ်ကြီး ကသည် တောင်ပံဖွဲ့၍ ကူးမည်။ စီရင်၍၊ အနောက်ဘက် ကြည်းတပ်သား လည်း ထန်းကျင့်လှေကား^၁ စီရင်၏။

ရေကြောင်းကိုလည်း မီးသွေးတိုက်ကသည် မြစ်ငယ်ဝဆိုက်အောင် လှေတက်ခင်းကျင်းသည်ကို မြင်လျှင် ရွှေခွန်ဝန်၊ စစ်တောင်းဗိုလ်၊ လက်ျာဗိုလ်တို့ မနေဝံ့၍၊ ညဉ့်ကို ထွက်ပြေးလေ၍ အင်းဝမြို့ကို ရတော်မူ၏။

အလောင်းမင်းတရားလည်း နေပြည်တော်က ၃ စခန်းနှင့် စစ်ကိုင်းသို့ ရောက်တော်မူ၍၊ စစ်ကိုင်းတောင် မြစ်သောင်ပြင်၌ ရပ်နေစံပယ်တော်မူ၍၊ အင်းဝမြို့တွင် ပျက်စီးယိုယွင်းသည့် ဘုရားပုထိုးတို့ကို အသီးသီး ကြေးတော် ပေးအပ်၍ ပြင်ဆင်လုပ်ဆောင်ကြရ၏။ သေနတ်ဝန်ကိုလည်း နန္ဒင်းကိုင်းသို့ ပြန်၍ စောင့်နေမြဲစောင့်နေ စေရ၏။

အထက်ရှမ်း၊ ကချင်တို့ကို နှိမ်နင်းခြင်း

အင်းဝမြို့မှာလည်း မြင်း ၃၀၀၊ သေနတ် ၅၀၀၊ အမြောက် ၃၀၊ စစ်သည် ၃၀၀၀ နှင့် မင်းလှကျော်သူကို အစောင့်အနေ ခန့်တော်မူခဲ့၍၊ တပို့ တွဲလပြည့်ကျော် ၈ ရက်နေ့^၂ အညာ ဆင်ပို၊ မှန်ကင်းသို့ ဆန်တော်မူသည်။

၁။ 'တံချင်လှေကား'-ဟုလည်း တွေ့ရ။
'ထန်းကျင့်' ကို 'အနီရောင်ရှိသောနွယ်ပင် တစ်မျိုး'-ဟု မြန်မာအဘိဓာန်၌ပြု။
'တံကျင်' ကို 'သံဆူး၊ တံဆိုး'ဟု ခေတ်ဟောင်း မြန်မာ့သမိုင်း သုတေသနသ ရုပ်ပြအဘိဓာန် ၌ပြု။ 'တံကျင်လှေကား' လေလား။
၂။ ၁၇၅၄ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်